



ALBINA



ALBINA

REVISTĂ ENCICLOPEDICĂ POPULARĂ

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU, P. Gârboviceanu, G. Coșbuc, Gen. P. V. Năsturel,
Gh. Adamescu, I. Otescu, P. Dulfu, V. S. Moga, N. Nicolaescu,
Gr. Teodossiu, C. C. Pop-Tașcă

Abonamentul în țară pe an . . . lei 5.
Pentru elevii din toate școalele ca și
pentru absolvenții școlilor rurale,
locuind în sate, pe an . . . lei 4.

Abonamentul în țară pe 6 luni, lei 3.
Abonam. în străinătate pe an 8 lei.
Un număr 15 bani.

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
Manuscrisurile nepublicate se ard

*Redacțiunea își rezervă dreptul ca, din articolele ce
nu se vor putea publica în întregime, să dea numai extrase
sau rezumate.*

SUMARUL:

G. Coșbuc, Sinuciderea scorpionului.
P. Dulfu, Catalina, poveste.
G., Folosul găinilor.
Petru Gh. Savin, Fata de împărat cu mâinile tăiate, poveste. (Urmare).
M. N. Popescu, Cum să-mi cresc copilul: Ingrijirea sufletului.

DIN ZIARE ȘI REVISTE:

Povețe contra holerei. — Cum să ne odihnim. — Recoltele României.

CRONICA:

Moartea Generalului Budișteanu. — Întâmplările săptămânii. — Cărți
primite la Redacție. — Bibliografie.

ILUSTRAȚIUNI:

*Alarma, — Bălăioara, de pe tablouri ale pictorului N. Grigorescu; Ve-
deri din țară: Filtrele dela Arcuda. — Hotel de France din București.*

PAGINA GLUMEATĂ:

Neculcea, Ce ție nu-ți place, altuia nu face. (Cu 5 ilustrațiuni).

ACTIVITATEA SOCIALĂ A PREOȚILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR:

Dr. D. Popescu, Conferință anti-alcoolică.

Dr. I. Pușcariu, Indrumări către meserii.

P. Rusu, Creșterea copiilor în casa părintească, — conferință pentru
popor.

Cronica: Cărți și reviste. — O societate culturală. — O serbare școlară. —
Mulțumiri. — Apel.



SINUCIDEREA SCORPIONULUI

În vara asta am avut și eu ocaziunea să văd un scorpion sinucizându-se. Acesta a fost cel dintâiu scorpion pe care l-am văzut viu în viața mea, și mi-a făcut mare plăcere să văd cu ochii mei cum se «sinucide» acest animal, despre al cărui ciudat obicei de-a-și curmă singur zilele cetisem de-atâtea și-atâtea ori câte și mai câte bazaconii.

Bătrânul Italian, care după toate legile din lume eră legitimul proprietar al scorpionului, îl prinsese noaptea într'un han și-l ținea într'un pahar de tinicheă cu capac; și, spre mai mare siguranță, ca nu cumva să-i scape robul din prinsoare, înfășurase paharul într'o sută de cârpe murdare. Firește, cu blestemata asta de insectă nici nu te poți jucă, nici nu te poți crede în omenia ei; dar paza și grija Italianului ajungeă, cred eu, chiar dac'ar fi avut un car de scorpioni, nu unul singur. Deși acesta eră un exemplar «bellissimo», cum și-l lăudă proprietarul, și mai ales unul «molto furioso».

E adevărat că scorpionii ca și păianjenii sunt animale complet de furioase; și aceia, și aceștia sunt canibali, căci se mănâncă unii pe alții. Iși mănâncă propriii pui și propriile mame. Furia și răutatea scorpionilor sunt proverbiale chiar prin țările unde nu sunt cunoscute aceste animale, iar veninul lor așa de iute și de ucigător îi face să fie foarte temuți. Tarantela, un fel de păianjen, și scorpionul, după chipul lui un fel de rac, fac foarte mult rău în țările sudice, prin înțepăturile lor veninoase. Scorpionul e animalul de noapte și intră adeseori prin case; norocul e că trăește foarte retras în cel mai desăvârșit întuneric și rar se întâmplă să dai de vreunul, și, fiindcă e unul dintre animalele care au nespusă groază de lumină, deaceea lumina, fie chiar a unei candelă, apără odaia de scorpioni.

Când am auzit că Italianul are un scorpion, am și făcut

târgul cu el să ne dea o reprezentatie. Acum, el voia să ne dea numai o reprezentatie simplă, să ne arate numai curiosul răculeț, dar noi voiam o «reprezentatie definitivă», adică să ne facă să vedem cum se sinucide. La urmă s'a învoit și cu asta, după ce l-am asigurat că dacă-și va pierde bunătațea de răculeț, el va încetă ce e drept de-a fi proprietarul unui scorpion, dar în schimb va deveni proprietarul a câtorva lire și posesorul vremelnice a două clondire de vin.

Afară în curte, pe-o tablă de tinchea am adus cărbuni aprinși și-au format un cerc din ei, cu un diametru cam de două palme. Așa știam cu toții de prin cărți că trebuie să faci proba cu scorpionii. Într'acest cerc de foc și-a răsturnat Italianul întreaga sa avere, scorpionul din pahar, după ce cheltuisese o mulțime de vreme cu desfășurarea, într'adins îndelungată, a zecilor de cărpe, ca să ne ațâțe curiozitatea celor ce priveam. Scorpionul căzuse cu burta în sus, nemișcat și țeapăn, încât cu toții crezurăm că e mort, și unii ne pregăteam în minte vorbele aspre cu cari să luăm la răspundere pe Italian. Iar alții râdeau. Insuș proprietarul credea că i-a murit, poate că de foame, scumpul său prizonier, și astfel se temeă că pe lângă batjocură și rușine, va rămânea și de pagubă de câteva lire. În necazul său se întoarse către cei ce râdeau și le trânti un «Andate al diablo!»¹⁾, apoi cu un băț lung începă să miște scorpionul. Se vede că era numai leșinat, sau cum explică Italianul, dase damblaua în el, din cauza luminii. Câtăva vreme încercările cu bățul au rămas zădarnice, așa că eram convinși că reprezentanția era definitivă. «Ți s'a sinucis scorpionul în pahar, ca să se răsbune pe d-ta că l-ai prins!» — «L-ai găsit mort, ștregarule, și ne-ai prostit degeaba!» — Dar pe când ne băteam joc așa, scorpionul a început să miște picioarele, tot mai vioiu, și în urmă, s'a întors încet cu spatele în sus. Și iarăș a stat nemișcat. Și iarăș au început glumele. «Doarme adânc! S'a întors pe altă latură că se plictisise tot pe-o parte cu somnul» — «L-am auzit căscând!...» Italianul suflă în cărbuni, să ardă tare, și-a împins pe scorpion cu bățul spre cărbuni. Scorpionul începă să facă violente mișcări din coadă în toate direcțiunile, dar fără să-și miște trupul.

¹⁾ Duceți-vă la dracul.

Acum, n'aș putea spune lămurit cum și când a început interesantul joc al «desperării» scorpionului, cum zicea Italianul. Mă întorsesem pe-o clipă cu fața îndărăt; iar când privii din nou pe tablă, scorpionul era în fugă de-a curmezișul cercului de cărbuni. Dar nu mi se părea de loc disperat. Ba, dimpotrivă, foarte nepăsător. Când ajungea la zidul de cărbuni, sta puțin pe loc, și isbea o singură dată cu acul din coada furcii, o singură dată și drept în jos, în tinicheaua de sub el, ca și când un om ce scrie ar bate cu vârful creionului odată pe hârtie și-ar zice: Aici, punct! Apoi se întorcea într'altă parte fără nici o grabă, ca unul ce se plimbă, și când ajungea într'alt loc la cărbuni, repetă același lucru: Aici punct! Și tot așa a făcut de unsprezece ori. Deși nu vorbiam nici unul dintre privitori, și stam cu ochii fixați. Monotonia plimbării răculețului începuse să ne plictisească.

O, dar la al doisprezecelea punct, îndrăcitul de dobitoc, fie că se plictisise și el de atâtea puncte, fie că nu voia să-l credem un neghiob care-și plictisește admiratorii, făcuse o figură vrednică de laudă, care însă — și cred că înșuș el va fi recunoscut-o — nu i-a reușit pe deplin. Se vede că a voit să facă un salt mortal, să se dea peste cap, dar în loc să cadă tot în picioare, ca măscăricii dela circ, a căzut întins pe spate. Și iarăș cred că rușinea ce-a pățit i s'a schimbat în furie, în adevărată furie, căci eu, cel puțin eu unul, nu pot crede că prefăcătoria e în stare să facă atâtea nebunii câte a făcut apoi răculețul acesta. A sărit pe picioare și a început să fugă în toate părțile, cu o nespusă iuteală, de credeai că duhul rău s'a sălășluit întru dânsul, cum zice scriptura. Și cu sprintena lui coadă lovia în dreapta și în stânga și drept în sus și drept în jos și și-o purta roată ca un biciu. Cu toate că eram departe de el și știam că nu poate sburâ, eu totuș mă îngrozisem, și mă înflorâ de câte ori se întorcea spre partea unde eram eu. Dar dacă sare — bată-l Dumnezeu — în obrazul cuiva? Ori scapă dintre cărbuni și-și caută adăpost printre noi, undeva pe sub haină. Și par'că îl simțiam cum mi se urcă pe sub mânecă în sus spre umăr. Și o spun, deși e cam cu rușine, că aș fi vrut atunci să flu mai bine într'altă parte, și dacă aș fi putut, aș fi ieșit dintre privitori. Și doriaș din tot sufletul să se isprăviască odată cu reprezentația. Acum, după cum vedeam din fețele mulțămite ale celorlalți, numai eu eram

așă, nu știu cum să zic, înspăimântat; deși nu eram, căci îmi plăcea și mie svârcolirea bietului scorpion, dar prea eră fioroasă priveliștea furiei nemărginite dintr'o dihanie așă de mică.

În urmă Italianul n'a mai voit să împingă cărbunii, ca să strâmteze cercul de foc pe lângă scorpion. Credea și el că ne ajunge, și nădăjduia că va mai avea fericirea să dea și alte reprezentații cu el. Iși ținea pregătit paharul să-l pue peste răculeț, și să-și bage averea la adăpost. Dar n'a avut acest noroc. Nu, pentrucă într'o clipă, într'atâta de iute clipă, încât nu ne-am putut da seama de ea, scorpionul își dase nobilul său suflet în mâinile Creatorului! Dar cu glorie! Pierise pe rugul care avea să-l mistue și să-l prefacă scrum și cenușe. Anume, ajungând aproape de cărbuni, s'a întors foarte repede și-a apucat-o de-acurmezișul cercului drept spre cealaltă parte. Și fiindcă asta o făcuse el de multe ori, nu l-am urmărit cu atenția ce s'ar fi convenit celui din urmă drum ce-l făcea. Căci i-a fost cel din urmă: s'a urcat peste zidul de cărbuni și a ars acolo. Acum cine-ar ști spune de ce? O fi voit poate să încerce să treacă peste ei? Ori nevrând a ajuns în foc, neavând puțința să se întoarcă așă de repede din avântul ce și-l luase? Că ar fi făcut-o anume, ca să moară, nu e de crezut, firește, pentrucă ajungând pe cărbuni, a voit să se întoarcă și a rămas mort cu capul întors spre stânga încotro încercase să cârmească spre a eși din foc.

G. Coșbuc.

CĂRȚI PRIMITE LA REDACȚIE

L. Fl. Marian, Simion Fl. Marian, schițe biografice. București 1910.

Manual de catechism moral și social pentru trebuința creștinilor în genere, după ediția oficială a catechismului din 1860. Târgu-Jiului, 1911. Broșura costă numai 20 bani. Retipărirea este făcută de P. C. Pâr. Iconom I. Mălăeșca, profesor în Târgu-Jiu.

Em, Elefterescu, Cartea Neamului, cuprinzând date istorice, tradițiunile, credințele și datinele poporului, literatură, calendar. Vălenii-de-Munte 1911. Prețul e 2 lei.

I. I. Ciuncanu, Doine și alte cântece, culese, Craiova. 1911. Formează No. 10 din colecția intitulată „Biblioteca folkloristică”, publicat de d. P. Danilescu din Craiova. Broșura are 60 pagini și costă 30 bani.

În comuna Priboeni, Muscel, a început să apară din luna Aprilie 1912, revista „Prietenul nostru”, revistă pentru popor. E sub conducerea unui comitet, din care face parte d. C. Rădulescu-Codin, cunoscut prin publicațiunile sale de folclor.



Alarma

(Depe in www.dacoromanica.ro igorescu).



CATALINA

- POVESTE -

I

Sprintenă ce-i azi la umblet
Catalina, — lucru mare!
Ce de trebi și griji pe capu-i!...
Peștori în gazdă are.

Un flăcău de-o frumusețe
Și de-o bogăție rară
A venit cu multă vâlvă
Pe Irina să i-o ceară.

Biata mumă!... când vlăstari-i,
Ce s'au dus, îi vin în minte:
Chiar și azi din ochi ea varsă
Râu de lacrimi, mult fierbinte.

Din vr'o zece-odrasle scumpe,
Doar Irina-i mai trăește,
Și flăcăul mândru, *Dinu!*...
Peste ceilalți... iarbă crește.

Lângă tatăl lor plecat-au
Ca să-și doarmă — opt în șir! —
Somnul cel de veci la umbra
Teilor din cimitir...

Pe copila-i dragălașe
Mai veniseră s'o ceară
Ș'alți flăcăi!... Ci... cum venit-au,
Tot așa se 'nnapoiară.

Unul, bogătaș de frunte...
Dar la chip... urit cu foc.
Altul, chipeș ca făptură...
Ce folos?... Un sărăntoc!

Altul, și bogat și chipeș...
Tot degeaba, din păcate:
Prea-și aveă departe vatra,
Peste nu știu câte sate!

Cel sosit acum îi place,
Intru toate, Catalinei...
Le plăcea, nevoie mare,
Și lui Dinu și Irinei.

— „Doar de una mi-este frică
(Muma către fată zice)
„De departe să nu fie!...
— „Satul, unde ți-e, voinice?“

— „Satul meu?... E-he!... departe,
„Hăt, la margine de țară...
„Faci cu carul, pân'acolo,
„Șapte zile 'ntregi de vară!

„Până pe la noi ajuns-a
„Vestea ficei dumitale!...
„Voiu aveă noroc, sau... geaba
„Am bătut atâta cale?“

Dinu 'n taină: — „Dă-i-o mamă!“
Iar Irina: — „Zău, așa-i...
„Spune-i...“ (blând și ea se roagă)
„Spune-i, mamă, că mă dai!“

Catalina, stă pierdută;
Nor i-acoperă gândirea...
Spre iubitele-i odrasle
Iși îndreapt' apoi privirea:

— „Scumpii mamei! știți cât
[plâns-am,
„Dup'al vostru bun părinte,
„După cei opt frați ai voștri
„Care dorm în opt morminte.

„Mângăiatu-m'a la urmă
„O nădejde: că voi doi,
„Imi trăiți... și bătrânețea-mi
„Sprijin o să aflu 'n voi.

„Vrei să nu te am, Irino,
„D'azi încolo nici pe tine?...
„Vrei și sora ta să plece,
„Dinule, de lângă mine?...

„Nu vreau, neagra depărtare
„Și pe fată să mi-o 'ngroape!...
„Vom găsi noi pentru tine
„Soț, Irino, mai pe-aproape!

„Cum să pleci așa departe?...
„Nu te duce, fie-ți milă!
„Astă nouă lovitură
„N'aș putea s'o 'ndur, copilă!“

Biata fată, ce să zică?...
Stă privind nedumerită.
Rău îi pare și de mire,
Și de mama sa iubită.

Dinu 'nduioșat, — cu vorba
Inaintea ei apucă:
— „Dacă-i este drag feciorul,
„Las-o, mamă, să se ducă!

„Poate-așa ni-e scris, se vede,
„Despărțiți de ea să fim;
„Însă... nu pe veci, cum suntem
„D'ai ce dorm în țintirim.

„Dor de ea când ți-s'o face,
„Nu te las eu să oftezi:
„Patru cai la car voi pune,
„Am să ți-o aduc, s'o vezi!...“

Greu i-a fost să se despartă
De copilă... Plâns-a muma,
Plâns-a, mult!... Dar n'a oprit-o...
A rămas cu fiul numa...

Fata și frumosu-i mire,
Spre căminul lor plecară.
Și tot mers-au, pân's'ajungă,
Șapte zile 'ntregi de vară.

II

Nu mai trece mult în urmă
Și flăcăul mândru 'n floare,
Dinu, cel din urmă sprijin
Al măicuței sale, moare.

Catalina 'n cap cu palma
Și cu pumnii se bătut:
— „Vai!... făcuși să-mi dau
[copila!...
„Iar acum... mă lași și tu?!...“
.....

Măsa nu l-a dus pe Dinu
Lângă ceilalți să-l îngroape:
În grădină sub fereastră
L-a 'ngropat, să-l aib' aproape.

Și mergea din ceas în clipă
La mormântul nou săpat;
Nu mergea să-și plângă fiul,
Ci... să-l blesteme 'nfocat.

— „Dinule!“-i zicea cu lacrimi,
„Ieși degrabă din mormânt!
„Patru cai la car înhamă, —
„Sboară, ea ușorul vânt!

„Adă-mi, cum făgăduit-ai,
„Pe Irina, mângăierea,
„Care mi-ai înstrăinat-o, —
„Ad-o, să-mi alini durerea!...

„Iar de nu-mi aduci copila,
„Somn să n'ai în groapa ta!
„Lacrămile-mi să te arză,
„Cum mi-ai ars tu inima!“

Dinu, neputând să doarmă,
De durerea ei amară, —
Intr'o noapte, iată-l — palid —
Iese din mormânt afară.

Și grăește: — „Tu, morminte,
„Fă-te cal de'ncălecat.
„Iar tu pânză, ce'nvălit-ai
„Ochii mei, te fă drum lat.

„Să alerg, s'aduc măicuței
„Pe Irina, sora mea...
„Căci, pân' n'o aduc, răpaos
„In sicriu-mi n'oiu avea“.

Și mormântul, — cal se face;
Pânza, cărăruie lată,
Până 'n poartă la Irina...
Dinu 'ncealecă pe dată.

Și la soru-sa ajunge,
Intr'un ceas, căci a sburât:
Nu cum vântul rece zboară,
Ci... ca gându 'nflăcărat.

— „Soro scumpă, hai la mama!
„Plânge după tine, moare!“
— „Bun sosit!“ i-a zis Irina.
„Stai, e noapte, frățioare...“

„Dormi acilea, până mâine,
„Zorile când se arată, —
„Și plecăm, în zori, la mama“.
— „Nu pot, soro!... Vino 'ndată.“

„N'o s'apuci, mă tem, pe mama
„Cu viață, de mai stai“.
Ea sări atunci din patu-i:
— „Iată-mă!... sunt gata!... hai!“

Roibul necheză la poartă...
Dinu 'ncecăcându-l iar,
O săltă și pe Irina,
Dinainte, pe fugar.

Și se duc... mâncând pământul.
Iar pe unde ei sburau,
Păsările 'n miez de noapte,
Toate, prin copaci cântau.

Ba strigau pân' și copacii:
— „S'au schimbat ai lumii sorti?
„Cum se poate ea să umble
„Impreună... vii cu morți?...“

Când aude-așa Irina,
Inima i-se 'nfoară:
— „Ce spun, frate, [pomi și pa-
seri?...“
— „Lasă, cânte, surioară!“

„Noi, să mergem!...“ Și, ca gândul,
Mi-i tot duce armăsarul...
— „Iată-ne ajuns!... Coboară!
„Eu... să-mi duc la grajd fu-
[garul...“

Și'n grădină Dinu piere...
Groapa rece iar se'nceue
Peste-al lui trup... Iar Irina,
In pridvor la geam se sue:

— „Eu sunt, măculiță!... Vino,
„Să-mi deschizi!...“ Măicuța ei,
Vine și la piept o strânge,
In veșmânt cernit. — „Da ce-i?...“

„Ești călugăriță, mamă,
„De te văd așa 'mbrăcată“
— „Ba pe frate-tău, pe Dinu,
„Il jelesc, prea scumpă fată!“

„A murit... și'n grădiniță
„Rânduit-am să-l îngroape,
„Sub fereasta casei mele,
„Ici, să-mi vie mai aproape.“

„Ca să-l blestem ziua-noaptea,
„Că departe — atâta cale —
„Străinatu-te-a, copilo,
„Dela sânul maicii tale!“

— „Ce?“ Irina glăsuște,
Galbenă... „El a murit?...
„Păi... de-acasă, noaptea asta,
„Eu... eu dânsul am venit!...“

„Am plecat... la miezul nopții! Ba pe un mormânt s'apleacă,
 „Ziuă, nici acuma nu-i!... Ba pe altu 'n cimitir;
 „Intr'un ceas, atâta cale... Plânge-amar, eu hohot râde,
 „Valeu!... c'un strigoiu făcui?!“ Spune vorbe fără șir.

Și pe prag ea cade, moartă. — Iar la Dinu când ajunge,
 Măsa, când se pomeni Sub fereasta din grădină,
 Că și-a dat și ea suflarea: Istovitele-i picioare
 De durere 'neremeni. N'au puteri ca s'o mai țină.

* * *

Și de-atunci, sărmana mumă, Cade pe mormânt și geme:
 Nu-și găsește loc de stat: — „Somn să n'ai în groapa ta!...
 Când la cimitir aleargă, „Lacrămile-mi să te arză,
 Când din cimitir spre sat. „Cum mi-ai ars tu inima!“

P. Dulfu.

FOLOSUL GĂINILOR

O săteancă, bună gospodară, aveă 25 de găini. Dela ele a avut foloasele următoare:

22 găini i-au ouat 2.000 ouă.

Din acestea a vândut 1.400 cu câte 5 bani, ceea ce face. lei 70,—

A pus sub cloști 100 ouă, cari fac » 5,—

A folosit pentru casă 500 ouă, socotite cu . . . » 25,—

Din cele 100 ouă, puse sub cloști, țărâncă a dobândit 85 pui, din cari 10 s'au prăpădit, 32 i-a ținut de prăsilă și restul l-a vândut cu câte 60 bani.

Puii de prăsilă, cei mâncați și cei vânduți fac, unul peste altul, cel puțin » 50,—

Total lei . . . 155,—

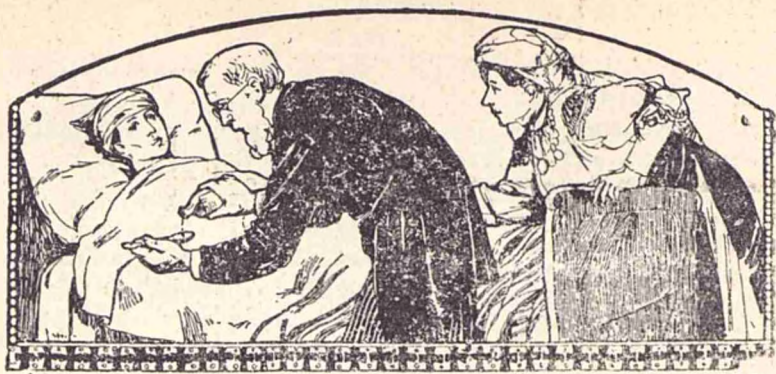
Cum se vede, venitul ce au adus sătenței cele 22 găini este într'un an de 155 lei, fără a mai pune la socoteală fulgii puilor tăiați și folosiți, carnea unora din găinele întrebuințate ca hrană.

Din suma luată, săteanca a cheltuit cu nutrețul 40 lei pe porumb, pe orz și pe meiu.

Deci i-a rămas venit curat 115 lei.

Mare lucru sunt în gospodăria orăteniile și numai cine este orb nu vede cât de mari sunt foloasele acestor vietăți.

G.



Povește contra Holerei

Holera, molima grozavă care seceră mii de vieți pe unde ajunge, amenință anul acesta mai mult decât oricând țara noastră.

În toate țările din jurul nostru holera a străbătut; numai noi am izbutit să ne păzim și să n'o scăpăm în țară, rămânând în două trei locuri pe malul Dunărei, unde s'a ivit dela început.

Dacă vreți să scăpați de această nenorocire, dacă vreți să nu rămăe satele pustii, ogoarele nemuncite și jalea să domnească pe la ușile caselor, pregătiți-vă ca să-l putem alungă cu ușurință pe acest musafir nepoftit și periculos dacă ar străbate mai departe înăuntrul țării.

1. Holera este o boală molipsitoare care vine cu vărsături, urdinare dureri grozave în pânțece, crampe (cârcei) în pulpele picioarelor, sete și ferbințeală mare; în câteva zile bolnavul moare.

2. Sămânța holerei este foarte mică: nu se vede decât cu un fel de ochian.

Această sămânță se găsește numai în scaunele dese ale bolnavilor, și pe toate rufe, obiectele, sau lucruri de mâncare, atinse de mâna murdărită a bolnavilor sau de apa în care s'a vărsat cât de puțin din acele materii.

3. În timp de holeră cine se va spăla regulat pe mâini de câte ori mănâncă, cine va bea numai apă feartă și nu va mânca nimic crud, nici chiar fructe, acela cu siguranță nu va căpăta holeră, căci sămânța holerei moare îndată ce apa dă în clocotit. Sămânța holerei moare și când se stropește cu lapte de var, cu acid fenic și altele.

4. Cel mai mare pericol este, când apele dintr'o localitate vor fi însămânțate cu sămânța holerei; atunci boala se întinde cu repeziciune.

5. Sămânța holerei trăește și se înmulțește în apele mur-

dare și în toate casele, locurile și ungherile unde se găsesc grămădite murdării.

6. Sunt oameni cari poartă în mațele lor sămânța holerei fără să se îmbolnăvească; aceia sunt cei mai periculoși, căci nimeni nu se ferește de ei și nesupărați imprăstie sămânța holerei prin toate locurile pe unde se pun afară pentru trebuințele lor. De aceea trebuie ca fiecare locuință să-și aibă privată sau cel puțin o groapă în fundul grădinei departe de fântâni și în care să se toarne din când în când lapte de var.

7. Curățiți cu cea mai mare strășnicie ogrăzile și locuințele, turnați lapte de var în privați și în locurile murdare.

Dați foc gunoaielor.

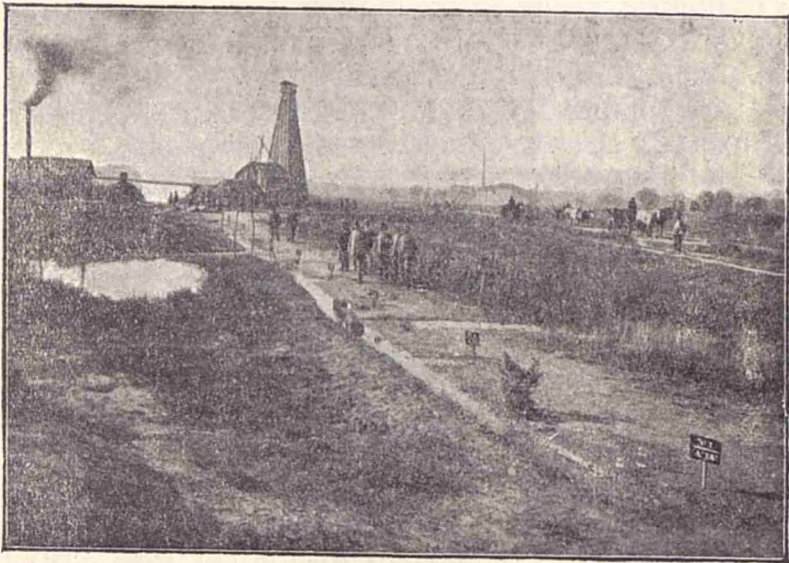
Nu lăsați hoituri de animale sau păsări aruncate pe drumuri și câmpii, ci ingropați-le adânc.

8. Turnați var prin fântâni și apoi le sleiți până la fund. Puneți-le ciuturicu cruce de fier. Înălțați pământul în jurul lor ca să nu se facă băltoace.

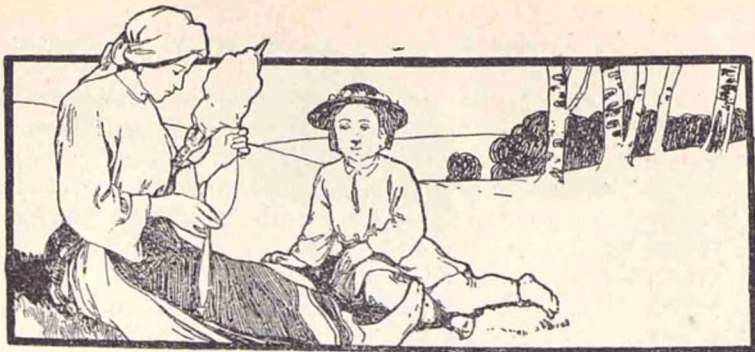
9. În sfârșit aduceți la cunoștința medicilor orice caz de boală și mai ales cu diaree și vărsături pentru a se lua din timp măsuri ca să nu se imprăstie boala.

10. Gândiți-vă bine la cele ce v'am spus, căci numai așa veți scăpa și d-stră și țara de o mare nenorocire; căci nimic nu-i mai scump pe lume ca sănătatea.

(După rev. „Igienă satelor“).



Filtrele dela Arenda



FATA DE ÎMPĂRAT CU MÂINELE TĂIETE

— POVESTE —

— Așa-i cum zici, duduiță, dar vezi că împărăteasa mi-a cerut să-i duc dovezi că te-am omorît, zise credinciosul înduișat de vorbele fetei...

— Ce dovezi ți-a cerut, întrebă fata?

— Ochii, înima și mâinele din coate, răspunse credinciosul...

Fata stătù puțin la gânduri. Apoi luminându-i-se fața, luă cățelușa și dând-o credinciosului, îi zise:

— Uite, taie cățelușa asta, ia-i inima și ochii, iar cât despre mâini să mi le tăeți, zise fata oftând, căci de, eră tânără și ținea la viață și nu-i venea să se despartă de ea așa căne-cânește!

Credinciosul stătea la îndoeală, dar vizitiul înduișat îi zise credinciosului.

Ce te mai gândești? Ce, par'că ea are să știe că inima și ochii nu sunt ale fetei mai ales când i-o vedeă mâinele!

Atunci credinciosul și cu vizitiul tăiară cățelușa, îi scoaseră inima și ochii și apoi tăiară și mâinele din coate fetei și lăsând-o acolo, plecară la împărăteasă să-i ducă dovadă cum că i-a pus bieteii fete capăt zilelor. Când văzù maștiha ochii și inima, zise: Cum să nu fi fost frumoasă, că uite ce inimă avea și ce ochi! Parcă-s de căteă! Și mulțumită acum, petrecea cum îi poftea inima, vitrega dracului, în palatul împărătesc. În vremea asta veni și împăratul dela bătaie, iar împărăteasa îi ieși înainte și începù: Că

uite podoaba Dumitale, că uite odorul Măriei Tale, cum a fugit în lume!

Vedeți și pricepeți, cinstiți boieri, cum a întors șurubul maștii dracului!

Da' bietul împărat știu că nici n'a mai mâncat nici n'a mai băut în tihnă din ziua aceea!

Își închipuia bietul împărat că fata își luase lumea în cap de răul maștii și nici de cum că ar fi fugit de altceva, că este o vorbă: „De bine, nu fuge nime!..“

Biată fată fără mâini însă, rătăciă prin cel codru, ziua hrănindu-se cu poame și ierburi și bând apă rece de pe la cele izvoare, iar noaptea își adormia trupșorul în scorburile copacilor. Așa a dus-o ea o vreme. Intr'o zi însă, cum umblă după niște poame ca să-și potoleasca foamea, care nu-i fu bucuria ei când dădă peste o cărărușă. Apucă pe ea, să vadă unde o va scoate și cărărușa o scoase la o vie! Strigă fata, dar nu-i răspunse nimeni, cercă să intre, dar nu putu. Mai strigă, ce mai strigă și dacă văzū și văzū că nu-i răspunse nimeni, se necăji cum putu și intră în via aceea, și începū a mânca la struguri, dar mai mult *izidiă* (împrăstia, risipiă), decât mânca, căci n'avea mâini s'apuce, ci apucă de-adreptul cu gura.

Acum, ori de câte ori îi cerea inimă, venia la vie. A intrat ea așa odată, a intrat de două ori, de nouă ori, dar multă vreme n'a dus-o.

Căci ce să vedeți d-voastră? Via aceasta eră vie împărătească și păzitorul împărătesc cunoscū cum că cineva a intrat acolo, dar cine anume, nu se putea dumeri. Urme de picior femeesc, nu credeă să fie, că ce-o fi căutat o femeie cu pantofi pe-acolo? risipa când o văzū iar nu se pricepea, de cum să fie făcută, că omul rupe, mănâncă cu mâna, dar nu risipește și socotindu-se el în sinea lui își zise: Eu am să spun la curtea împărătească, că pe urmă să n'am bocluc. Și-așa și făcū.

Feciorul împăratului cum auzi și el de astă minune, că iacă mă luai cu vorba și nu vă spusei, că împăratul aveă un fecior, cum vă spui feciorul îm-

păratului se hotărî să se ducă el să vadă cu ochii, minunea asta de-o spuneă vierul.

Plecă deci cu vierul și ajungând acolo pe unde văzuse urme și loc bătătorit, se puse la pândă.

Stătură ei așa cât or fi stat, când auziră sgomot. Feciorul împăratului ședeă gata, gata, cu arcul să tragă, dar când văzû el așa frumusețe de fată scăpă arcul din mână și ieșind din ascunzătoare, îi zise:

— Tu vei fi soția mea.

Fata, atunci, dragii mei, îi povesti toată istoria ei, cum v'am spus-o și eu până acuma, în cât feciorul de împărat înduioșat de chinurile ei o mângâia zicându-i că după furtună vine și senin, și 'că de-acum va fi scăpată de o așa viață ce i-o hărăzise afurisita de maștihă.

Și plecă feciorul de împărat cu mireasa lui acasă la tatăl său. Și când văzû și împăratul și împărăteasa că le aduceă feciorul lor o așa mândrețe de fată, de noră, dar fără mâini, nu le cam prea veniă la socoteală. Văzând însă cât de mult ține feciorul lor la dânsa și fiindcă ei atâta odor aveau, nu-i ziseră nimic de rău ca să nu-i strice inima, gândind că așa-i tinerețea, iute la început, dar se potoale, foc de paie, cum s'ar zice.

Gândiau adică și împăratul și împărăteasa că feciorul lor nu și-o legă capul cu o fată fără mâini ca aceea, dar vezi că ei nu știau gândul și inima feciorului lor care eră cu trup și cu suflet pentru fată și care de-ar fi putut și viața și-or fi dat-o pentru ea.

În cele din urmă și împăratul și împărăteasa văzând cât de bună la inimă eră fata, cât de așezată și de cuminte, nu numai că nu o priviau ca pe-o străină, dar le intrase și lor la inimă, ba încă în cele din urmă socotiră că-i destul de vrednică să le fie și noră chiar. Și feciorul lor care atâta așteptă, blagoslovenia părintească, porni o nuntă frumoasă, dragii mei, de se minună o lume. Toată lumea care fu poftită, împărați și împărătese, crai și

crăiese, mă rog, toate Măriile lăudară frumusețea miresei, dar toți o căinau în gândul lor că păcat de frumusețea ei dacă n'avea mâini.

Și după ce s'a gătit nunta, oaspeții toți s'au dus și vestea că mireasa-i fără mâini, s'a lățit în toate împărățiile, până și la aceea din care era fata,

Maștiha când a auzit a și priceput că e aceea pe care o credeă bună moartă și că a fost amăgită de slugi. Voi să se răsbune pe slugi, dar norocul lor că plecaseră în lumea dreptilor de voe, căci altfel se duceau acum fără voe.

Iar pe fată așteptă timp bun de răzbunare căci tot îi purtă ură și-acum, inimă de vitrigă, ce socotiți?

— Va urma).

————— Petru Gh. Savin.



Bălăioara

(Depe un tablou al pictorului N. Grigorescu).

Cum să ne odihnim

Nu știm să ne odihnim. Acesta este un adevăr pe care întâmplările din viață îl dovedesc cu prisosință.

Cum, nu știm să ne odihnim? veți întreba. Dar veți zice, nimic nu este mai ușor decât să te odihnești. Fiindcă la urma urmei, ce însemnează a te odihni? Insemnează a nu face nimic, ori a petrece, a te distra.

Așă înțelege lumea de obicei odihna. Și din pricina aceasta vedem pe om dedându-se la cele mai obositoare și istovitoare plăceri pe cari le ia drept odihnă. De pildă, lucrătorul, care toată săptămâna muncește din greu, se odihnește duminica îmbătându-se; funcționarul, ca să se odihnească de osteneala biuroului, nu doarme toată noaptea; oamenii, cari muncesc cu mintea în timpul zilei, cred că se odihnesc, făcând din noapte zi, prin tot felul de plăceri vătămătoare sănătății.

Așă înțeleg mulți odihna, și cu toate acestea nu poate fi ceva mai greșit

Ce fel de odihnă este aceea care ne obosește mai rău decât munca obișnuită? Pe lângă odihna desăvârșită, pe care n'o putem cere decât somnului, avem nevoie și de odihnă, care să ne schimbe felul îndeletnicirilor noastre.

Cu alte cuvinte, forma odihnei trebuie să se schimbe după felul muncii. Dacă munca ne silește să stăm ziua întregă nemișcați, vom căuta odihna în mișcare. Dacă munca o facem în aer liber, în bătaia soarelui și a ploilor, în căldură și în frig, ne vom putea odihni stând liniștiți sub un acoperiș primitiv.

Dacă muncim ca o mașină, ne vom odihni îndeletnicindu-ne mintea cu lucruri cari cer sfortări de inteligență; dacă, dimpotrivă, creierul lucrează mult de dimineată până seara, vom găsi odihna trebuitoare în exerciții fizice, de pildă tăind și crăpând lemne. Trebuie să băgăm de seamă însă, ca nu cumva odihna să ne nimicească puterile, în loc să ne ajute a câștiga forțe proaspete. Experiența se poate face ușor.

Când plecăm dimineata la lucru, plini de curaj, cu capul limpede și ușor, putem fi încredințați că am găsit o odihnă care ne priește. Dacă nu, atunci să o schimbăm până

ce vom da peste una care să ne îngăduie a lucra bucuros, după ce vom fi gustat-o.

Prin urmare, cine poate, trebuie să-și găsească, pe lângă munca necesară, și o muncă de odihnă. Cine nu poate, să poată. Marele om de stat englez, Gladstone, care era atât de ocupat de dimineața și până noaptea târziu și a cărui muncă îi cerea răspunderi grele, își întrebuintă ceasurile de odihnă studiind pe Omer!

Balfour, unul din urmașii lui, om politic de frunte, se odihnea studiind filozofia religiei și scriind despre acest subiect de... odihnă un număr însemnat de volume.

Napoleon cel Mare se odihnea de oboselile războiului citind și recitând pe scriitorii mari, autori ai pieselor de teatru clasic. Pentru ei, aceste îndeletniciri deveniau o odihnă, nu numai fiindcă le îngăduia să-și schimbe felul obișnuit de lucru, nu numai pentrucă puteau să le lase curs liber închipuirii, dar și fiindcă după grijile și oboselile politice, căutau o țintă înaltă pentru omenire, spre a putea reîncepe cu puteri noi munca lor de căpetenie.

După exemplul acestor mari oameni, ar trebui ca fiecare din noi să se silească să-și găsească, într'un fel oarecare, o îndeletnicire lăaturalnică, o muncă de odihnă, pe care s'o poată îndeplini cu voie bună, spre cea mai desăvârșită mulțumire a inimei și a sufletului.

Când omul ar ajunge la o putere de voință atât de mare încât să-și reguleze viața după interesul bine înțeles al făpturii omenesti, când vom putea să schimbăm din când în când munca obișnuită cu munca de odihnă, atunci, pe de-o parte vom spori în mod simțitor timpul de lucru, iar pe de alta n'am mai avea nevoie de plăceri cari ne slăbesc și ne ruinează trupul. Numai așa vom putea ajunge stăpâni pe noi înșine, stăpâni pe timpul și pe puterile noastre. Numai atunci, toată puterea economisită, toată voioșia câștigată, le vom putea închină cu tot folosul muncii, care este adevărata menire a omului.

În sfârșit, numai atunci vom propăși în cele văzute, și progresul acesta va fi semnul unei înălțări launtrice, la care toți trebuie să râvnim.

(După „Românul“ din Arad).

CUM SĂ-MI CRESC COPILUL ?

— Mic sfătuitcr pentru mamele tinere —

(după IOHANES HAASE)

Ingrijirea sufletului

Rugăciunea. Un lucru nu poți să înveți pe copil de timpuriu: rugăciunea, și a-l învăța acest lucru este datoria ta de mamă cea mai sfântă.

Roagă-te, o mamă, la patul copilășului tău și învață-l de mic să încrucișeze brațele pe piept și să se roage împreună cu tine. Icoana mamei, care se roagă, rămâne pururea neștearsă din mintea copilului și dacă l-ai învățat să se roage, l-ai învățat arta cea mai mare și mai bună.

Nu-l învăța numai rugăciuni, ci învață-l și cum trebuie să se roage. Mai întâiu învață-l să repete după tine rugăciuni mici. După aceea învață-l diferite rugăciuni, spre ex.: rugăciunea pentru un membru al familiei care e bolnav sau pentru iertarea unei greșeli, pe care să le adauge la rugăciunea de seară. Rugăciunile le învață foarte ușor dela tine, dacă îngrijești să mai adaugi și câteva cuvinte libere. Cu cât e mai inteligent copilul, cu atât mai mult să-l înveți să se roage la Dumnezeu, adresându-i toate cererile și dorințele sale, și mulțumindu-i pentru toate bunurile primite dela El. Rugăciunea trebuie să ajungă obișnuință pentru copil; iar mai târziu să ajungă o adevărată trebuință pentru el, așa încât să nu se poată culcă nici scula din pat, să nu poată să șadă nici să se scoale dela masă, fără să se roage.

Cuvântul lui Dumnezeu. In casa creștină, copiii de mici iau parte la rugăciunea comună. Dar rugăciunea la care asistă copiii trebuie să fie scurtă.

Tu ești cea mai în drept să vorbești copilului despre Tatăl său din cer și despre Mântuitorul, marele prieten al copiilor. Fă uz de acest drept.

Ia-ți copilul la sân în ora tainică a amurgului și în liniștea serii și povestește-i câte o istorioară din Biblie.

Cu câtă bucurie se va alipi el atunci la pieptul tău și va ascultă. Descrie-i pe Mântuitor în așa chip, ca să vază în el pe Domnul și stăpânitorul mare, căruia să-i aparțină cu drag, și să-i servească în împărăția Lui. Așa de iubit și așa de prețios să faci pe Hristos copilului, încât să socotească o mare cinste a fi ucenicul și supusul său și mai curând sau mai târziu să-și ia hotărârea sfântă: «Inima mea și tot ceea ce am vreau să ți le dau Ție, Isuse».

Și atunci ai înarmat copilul așa cum trebuie, ca să iasă învingător în lupta cu puterea înfricoșată a ispitelor din viață.

Un adevărat creștin a zis odată:

«Patru cuvinte mi-au adus mai mare bine decât orice în viață. Erau cuvintele: Tu, Doamne, mă vezi.

De aceea îi voi fi recunoscător în eternitate».

Nu vrei să dobândeș tu o astfel de mulțumire și recunoștință din partea copilului tău?

Mihail N. Popescu.

MINISTERUL FINANTELOR

Direcțiunea Contabilității Generale a Statului și a Datoriei Publice

Publicațiuni

A 2-a tragere la sorți a titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1910 împrumutul de 44.199.000 lei se va efectua în ziua de 16 Noembrie/1 Decembrie 1911, ora 10 dimineața, în sala specială a Ministerului Finanțelor, conform dispozițiilor stabilite prin regulamentul publicat în „Monitorul Oficial“ No. 245 din 7 Februarie 1906.

La această tragere se vor amortiza titluri pentru o valoare nominală de 238.500 lei, în proporția următoare:

5 titluri a 5.000 lei	25.000 lei
26 " " 2.500 "	65.000 "
80 " " 1.000 "	80.000 "
137 " " 500 "	68.500 "
<u>248</u> titluri pentru o valoare nominală de:	<u>238.500 lei</u>

* * *

A 3-a tragere la sorți a titlurilor de rentă 4% amortibilă din 1910, împrumutul de 128.000.000 lei, se va efectua în ziua de 18 Noembrie/1 Decembrie 1911, ora 10 dimineața, în sala specială a Ministerului Finanțelor, conform dispozițiilor stabilite prin regulamentul publicat în „Monitorul Oficial“ No. 245 din 7 Februarie 1906.

La această tragere se vor amortiza titluri pentru o valoare nominală de 704.500 lei în proporția următoare:

24 titluri a 5.000 lei	120.000 lei
80 " " 2.500 "	200.000 "
178 " " 1.000 "	178.000 "
413 " " 500 "	206.500 "
<u>695</u> titluri pentru o valoare nominală de:	<u>704.500 lei</u>

Publicul este rugat a asista la trageri.

Moartea generalului C. Budișteanu

Luni 7 Noemvrie, a încetat din viață generalul de divizie Const. Budișteanu, fost ministru de războiu și președinte al Senatului.

El moare în vârstă de 72 de ani, după o boală lungă.

Pe timpul războiului pentru neatarnare, Budișteanu eră colonel și a luat parte la atacul Plevnei. Atunci a fost rău rănit și gloanțele primite i-au rămas în picior până la moarte. Ca ministru de războiu s'a deosebit prin grija ce a pus-o întru conducerea armatei, iar ca președinte al Senatului prin nepărtinirea cu care a condus debaterile. Anul trecut, M. S. Regele l-a trimis la Cetinges, ca să salute în numele Său pe regele Nichita al Muntenegrului.

În testamentul său, regretatul om a cerut să i se facă o înmormântare simplă, fără paradă militară și fără cuvântări, și așa s'a și făcut.

Rămășițele sale pământești au fost îngropate la cimitirul Belu din București.

Prin moartea lui Const. Budișteanu, țara pierde un ofițer merituos, un bărbat patriot, care a lucrat cu multă râvnă pentru binele ei.

D-l general Mavrocordat, în numele M. Sa Regelui a trimis întristatei familii a generalului Budișteanu următoarea telegramă: „M. Sa Regele mă însărcinează a exprima regrete pentru pierderea viteazului ostaș și sfetnicului credincios.“

VEDERI DIN BUCUREȘTI



Hotel de France.



CRONICA SĂPTĂMÂNII

(2 Noemvrie—9 Noemvrie)

DIN ȚARĂ

Decorarea ofițerilor aviatori. — Joi 3 Noemvrie, pe câmpul dela Cotroceni, d. Filipescu, ministru de războiu, a decorat pe d-nii ofițeri aviatori în fața trupei. Înainte de a-i decora, d-sa le-a spus cuvintele următoare:

„Acum trei luni v'am văzut alunecând pe acest platou, cu aeroplanul pe rotile. Două luni în urmă făceți, ca aviatori desăvârșiți, serviciul de explorare la manevrele regale.

Ați eucerit într'un timp uimitor de scurt, aviațiunii noastre militare, un loc de cinste printre armatele străine.

Răsplata v'ați căpătat-o singuri: În niște vremuri de pace binecuvântate dar searbăde, ați reinviat vieța de aventură, care altădată făcea farmecul carierei militare și într'un timp când n'a-veți prilej să euceriți provincii, ați eucerit văzduhul cu tot atâtea primejdii și tot atâtea curaj.

Vă aduc acum mulțumirile M. S. Regelui, care m'a însărcinat să vă pun pe piept *Virtutea Militară*, răsplata vitejiei.

Decorațiunile s'au dat numai ofițerilor cari au sburat în timpul manevrelor regale.

În timpul împărțirii decorațiilor, muzica militară a întonat imnul regal.

Dela Academia Română. — Vineri 4 Noemvrie, d. Dim. Sturdza, fost prim-ministru, a cetit la Academie a cincina comunicare asupra divanurilor adhoc din ambele țări române. D-sa a făcut cunoscute mai multe documente în privința împrejurărilor în cari au funcționat divanurile adhoc și a legăturilor dintre ele și caimacami. În acelaș timp a mai dat la iveală și legăturile dintre țările noastre și Turcia.

Prețioase sunt și scrisorile lui Grigore Vodă Ghica, Domnul patriot, care plecând dela domnie sfătuia pe Români să înțeleagă nevoia unirii și a alegerii unui domn dintr'o familie străină.

Comunicările d-lui Sturdza sunt de mare folos pentru cunoașterea acelor timpuri de jertfă și de muncă neîncetată ale patrioților noștri, pentru *unire*.

Desvelirea bustului doctorului N. Manolescu. — La 4 Noemvrie s'a desvelit cu cinste la Spitalul Colțea, bustul cunoscutului doctor de ochi N. Manolescu.

Punerea pietrei fundamentale a clădirii pentru ozonizarea apei la Brăila.—La 6 Noemvrie s'a pus la Brăila piatra fundamentală a clădirii necesare la așezarea mașinilor pentru ozonizarea apei de băut ce se aduce din Dunăre. Prin lucrarea ozonizării, ozonul—gaz oxigen electricizat, — arde [toate materiile străine din apă și microbii dăunători de boale.

La serbare a asistat d. N. Filipescu, ministru de războiu, și căpeteniile județului și orașului Brăila. S'a zidit în temelie un act amintitor al serbării.

Congresul avocaților din România. — În zilele de 6 și 7 Noemvrie, s'a ținut la Universitatea din Iași, cel dintâiu congres al avocaților din România.

S'au desbătut chestiuni privitoare la știința dreptului și la nevoile avocaților.

Între altele s'au pus bazele unei asociații generale a avocaților și a unei case de ajutor, la care să contribuie cu toții.

Parastas pentru Gh. Panu. — La biserica Popa-Tatu din Capitală s'a slujit la 6 Noemvrie un parastas, cu prilejul împlinirii unui an dela moartea lui Gh. Panu, om politic și scriitor de seamă. După parastas, membrii familiei au depus flori pe mormântul lui Panu dela cimitirul Belu.

Biserică pentru Albanzii din Capitală. — Sf. Sinod a încuviințat ca albanezii din Capitală să-și facă rugăciunile la biserica „Dintr'o zi“, unde va sluji un preot albanez, până la clădirea unei biserici a lor.

Această veste a pricinuit mare bucurie printre albanezi, cari au mulțumit I. P. S. Mitropolit al Moldovei.

Telegrafie fără sârmă. — Aproape de gara Vălenii-de-Munte s'a așezat un post de telegrafie fără fir. S'au expedit mai multe telegrame la Sinaia și la Constanța, unde se mai află asemenea posturi și s'a primit răspuns la ele.

Peste câteva luni, postul telegrafic dela Vălenii de Munte se va pune în legătură cu altele asemănătoare din străinătate.

Cutremur la R.-Vâlcei. — Vineri, 4 Noemvrie, s'a simțit un cutremur de pământ la R.-Vâlcei. Pe Valea Lotrului însă, cutremurul a fost însoțit și de sgomote subpământene, cari au îngrozit pe cei cari le-auzit.

DELA FRAȚI

Procesul făgărășenilor pentru cântarea lui „Deșteaptă-te, Române“.—Tribunalul din Brașov, judecând procesul mai multor români din Făgărași cari au cântat imnul „Deșteaptă-te Române!“, a condamnat pe o bună parte din ei, găsimdu-i vinovați de agitație contra nației ungurești.

D-l deputat *Nicolae Șerban* a fost pedepsit cu 2 luni și 10 zile închisoare de stat; d-l avocat *Teodor Popescu* și preoții *Al. Șerban*, *Moise Brumoiu*, *G. Vasu* și *I. Fulicea* cu câte 1 lună și 5 zile de închisoare.

Cu ocazia apărării, advocații au căutat să dovedească că cântarea imnului a fost îndreptată nu contra statului maghiar, ci contra chipului rău cum este condusă administrația comitatului Făgăraș.

Pr. Dragomir Trandafir, achitat, a declarat la judecată, că și Sf. Sa ar fi cântat, dar a fost atât de mișcat de marea întrunire a românilor că n'a putut scoate nici un sunet.

Toți condamnați au declarat că fac recurs mai departe.

Sfințirea școalei din Râșnov (Ardeal). — Zilele trecute s'a sfințit la Râșnov, sat mare lângă Brașov, noul local al școalei primare române, ridicată de săteni cu cheltuiala lor.

După oficierea serviciului divin la biserică de către P. S. arhimandritul Augustin Hamzea, Sf. Sa a ținut o predică, lăudând zelul poporului și îndemnând la întărirea în credință, la ținerea la lege și limbă, păstrarea datinelor religioase, înmulțirea averii părințești și păstrarea portului strămoșesc.

S'a sfințit apoi apa cu care s'au stropit sălile de clasă.

Părintele Matei Voileanu, în numele I. P. S. Mitropolitului Meșianu, a vorbit poporului despre însemnătatea școalei și a urat ca „Dumnezeu să facă din școală izvor de bine și de fericire pentru biserică, neam și patrie”.

Serbarea s'a sfârșit cu un banchet, la care au luat parte 120 persoane, iar seara a fost și o reprezentare teatrală cu elevii, urmată de dans.

Din camera ungară. — D-l dr. T. Mihaly, deputat român, a ținut o cuvântare în camera ungară dela Buda-Pesta, spunând că nu votează proiectul de buget al ministerului de interne, pentru următoarele motive:

În alegeri s'au petrecut nereguli mari, din partea administrației ungare, care persecută pe români. Comunele românești nu-și au putut alege primari și notari pe plac, fiindcă subprefecții au silit pe alegători să aleagă pe candidatul ungar. Autoritățile găseseră în portul românesc numai agitație contra statului ungar. Apoi guvernul nici până azi n'a introdus votul obștesc, egal și secret.

E nevoie să se înființeze câteva așezăminte care să dea îndreptățirea egală românilor, sașilor, etc. cu unghurii. Apoi reforma electorală — votul obștesc — nu mai poate fi lăsată la o parte.

Lupte în Persia. — Fostul Șah Sabared Daubech al Persiei încearcă să-și cucerească tronul pierdut. Trupele sale însă au fost bătute de acelea ale guvernului și au pierdut 500 de oameni.

Rusia trimite trupe în Persia. — Nemulțumită că un consul rus din Persia a fost jignit de guvernul persan, Rusia a trimis vorbă acestuia, că dacă nu va mulțumi cererile consulului va rupe legăturile cu Persia și va trimite trupe acolo. Vine vestea că au și plecat 4.000 soldați ruși în Persia.

Persia se declară gata să primească cererile rusești, numai să nu vadă soldați străini în țară.

Cutremur de pământ. — O parte a Germaniei, a Elveției, a Austriei și a Italiei nordice a fost sguduită de un mare cutremur de pământ la 3 Noemvrie.

Dacă în Austria și Italia s'guduirea a fost mai slabă, dinpotrivă în Germania a fost foarte puternică. În câteva orașe ca Ulmul, Frankfurtul și Strasburgul au crăpat multe case. La Sigmaringen a crăpat turnul castelului Hohenzollern și mai multe statui, căzând, s'au stricat.

Cutremurul a avut o întindere de 1.000 — 1.200 km. și s'a întâmplat din pricina năruirii păturilor din scoarța pământului.

Din războiul italo-turc. — În timpul din urmă au fost ploii mari în Tripolitania, care au adus pagube însemnate întăririlor și muștilor italiene.

În curând vor sosi în Tripolitania 4 regimente militare, sub comanda generalului Frombi; iar între Neapole și Tripolis se vor înființa curse regulate de vapoare pentru îndestularea trupelor cu hrană și apă.

Arabii din jurul Tripolisului au fost lăsați liberi cu rândul pe la vetrele lor, ca să-și strângă recoltele.

Se vorbește că în curând se va încheia pace între italieni și turci. Turcii ar recunoaște anexarea Tripolitaniei și a Cireneicii la Italia și ar retrage trupele îndată ce s'ar înțelege cu italienii.

Italia să respecte religia turcă și celelalte așezăminte religioase. Guvernul italian să garanteze împrumuturile făcute de turci și să-i sprijine pe aceștia ca să împrumute 100 milioane franci.

Puterile au dat sfaturi Turciei să încheie pace, spre a se pune capăt războiului.

Cu toate acestea se întâmplă mereu ciocniri între trupele italiene și turco-arabe din Tripolitania și Cirenaica; iar vapoarele de războiu italiene se găt看 să închidă intrarea în Marea de Marmara și să bată insulele turcești din Marea Egee.

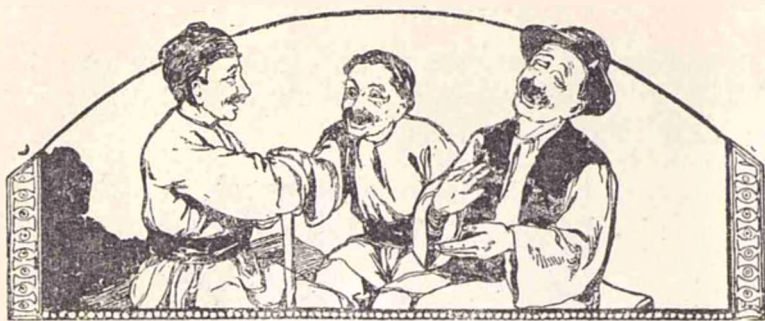
BIBLIOGRAFIE

A apărut, în editura librăriei naționale din **Orăștie** (Transilvania) *Almanahul scriitorilor dela noi* pe 1912.

Este o lucrare deosebit de îngrijită și unică în felul ei. O recomandăm cititorilor noștri.

De vânzare la librăria națională din *Orăștie* cu prețul de 1,80 coroane sau 2 lei, franco.

A apărut: **poetică și legendar poetic** pentru școlile medii și institutele pedagogice de *Dr. Ioan Rațiu și Alexandru Ciura*, profesori gimnaziali. Blaj 1911. Tip. Sem. teot. gr.-cat. Prețul 3 cor. Manualul a fost aprobat în manuscris din partea ministerului.



PAGINA GLUMEAȚĂ

CE ȚIE NU-ȚI PLACE, ALTUIA NU FACE

— DUPĂ ALȚII —

Nicu avea încă doi tovarăși, cu cari săvârșia multe necuviințe. El, în mintea lui proastă, credea că face isprăvi mari. Dar, vorba Românilui: „Urciorul nu merge de multe ori la apă“.

Intr'o zi, aceste trei haimanale, au fost ieșit dela școală și-o luară prin grădina Icoanei, cu gând să mai facă vre-o blestemăție.



Tocmai văd pe-o bancă stând și clipocind un biet covrigar, cu coșul pe brațe. Il păzează, bietul, cu trupul, căci de oboseală i se lipeau ochii.

Nicu face semn celor doi să tacă; scoate răpede din ghiozdan o sfoară, — eră omul pregătit, — se apropie pe la spate și o leagă c'un capăt de copac și cu celălalt de cureaua cu care eră aninat coșul; pe urmă se depărtează și strigă:

— Hei, covrigi! Să vie urgent!

Covrigarul sare să plece, face vre-o zece pași și vine de-a berbeleacul. Covrigii se împrăștie pe jos. Nicu începe a sbiera:



— Iama, băieți! Iurăș! Pe el!

Tovarășii nici nu aveau nevoie de atâta poftire.

Când însă culegeau mai bine, un domn bătrân, care văzuse toate cele petrecute, îi luă bine la ochi și-a doua zi, merse la școală, povesti profesorului faptele necinstite ale băieților și-i arată pe tustrei.



Profesorul chemă părinții să plătească marfa prăpădită a covrigarului, și, ca pedeapsă, mai de-a dreptul pentru cei trei băieți, opri pe ceilalți școlari de-a se jucă ori de-a vorbi cu ei.



Lor profesorul le zise:

— Dac'ați fi în locul lui și cineva v'ar face ce i-ați făcut, v'ar plăceà? Ce face, tată-tău, Nicule?

— E măcelar, domnule!

— Bine ți-ar părea, să vie niște haimanale să-i împrăstie carnea din prăvălie pe drum și s'o fure? Ai făcut așa unui băiat sărac. Poate și-a pus tot capitalul în coșul ăla ori a luat marfa dela stăpân, și, pe lângă că va plăti, va căpătă, și bătaie.



Vreme de-o lună cei trei băieți nesocotiți au stat fără să-i primească școlarii la jocuri.

Am auzit că de-atunci s'au învățat minte și nu se mai leagă nici de coșurile cu poame ale Oltenilor, nici de căruțele cu mere și nici de covrigari. Se păzesc de lucrul altuia ca de foc. Bine-ar fi!

Neculcea.

RECOLTELE ROMÂNIEI

In 1911, grâul a fost semănat pe o întindere totală de 1.930.164 hectare, din cari 938.827 ha. de către mari proprietari și 946.337 h. a. de către micii agricultori. Producția totală a fost de 33.028.095 hectolitri; din cari 17.340.019 hect. producția marilor agricultori și 15.687.176 hect. producția micilor agricultori.

Anul trecut, recolta generală a grâului a fost de 39.131.796 hectolitri, dar și întinderea a fost ceva mai mare și anume de 1.948.217 ha.

In 1911, secara s'a cultivat pe o întindere de 131.795 ha. și a produs un total de 1.758.736 hectolitri. Micii agricultori au semănat secară pe o întindere de abia 12.004 ha., iar marii agricultori pe o întindere de 119.792 ha.

Anul trecut, recolta generală a secarei a fost cu un milion de hectolitri mai mare



„STEUA”

Societatea „Steaua” lucrează pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române

Administrația publicațiilor este la librăria C. Sfetea, București, piața Sf. Gheorghe, iar pentru cererile de *inscriere ca membri*, a se adresa d-lui Sp. Haret, București, str. Verde.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel dintâiu ani după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

În schimb fiecare membru primește câte un exemplar din cărțile sau tablourile publicate de societate anual.

Comitetul: *Președinte*, Ion Kallinderu, *Administrator al Domeniului Coroanei*, Membru al Academiei Române.— *Vice-Președinte*: I. Procopie-Dimitrescu, *Mare proprietar*, fost *Primar al Capitalei*.— *Administrator-casier*, Spiru C. Haret, *Membru al Academiei Române*, fost *Ministru al Cultelor și Instrucțiunii*.— *Membrii*: M. Vlădescu, *Profesor universitar*, fost *Ministru al Cultelor și Instrucțiunii*.— Petre Gârboviceanu, *Profesor*, fost *Administrator al Cassei Bisericii*.— Const. Banu, *Profesor*, fost *Deputat*.— Cristu S. Negoescu, *Profesor*, fost *Administrator al Cassei Școalelor*.— Pompiliu Eliade, *Profesor Universitar*, fost *Director al Teatrelor*.— *Secretar*: Alex. Lepădatu, *Secretar al Comisiunii Monumentelor Istorice*, *Membru corespondent al Academiei Române*.— *Cenzori*: Const. Alexandrescu, fost *Inspector Școlar*.— Păr. C. Ionescu, *Profesor*.

Memברי înscriși și cotizațiuni plătite (urmare)

Gh. Mihăilescu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Mina P. F. Niculța (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Gh. Scripcariu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Ludvig Winuk (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Iohan Dettelbach (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Toader Agapie (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Dumitru Mălinescu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Stoica Mladem (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; C. V. Pintilie (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Ștefan Mosecu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Stanislav Deuko (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Eug. Simionescu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Nistor Tineă (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Petrea N. Tineă (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Dumitru Cârjă (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Alex. P. Ghișș (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Vladislav Hopic (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Toader Țuțuianu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Iacob Danilescu (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; Vasile Cojocaru (Dom. Cor. Borea-Suceava), 1 leu; C. Armășescu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; N-lae Popescu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; N-lae Lovinescu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; V. Carp (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; I. Iosifescu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Gh. Gavrilescu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; V. Băbăță (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; D-tru Goleanu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Gav. Zait (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Ilie Săpunaru (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Gav. Ciobotaru (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Ion Dandu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Th. P. Dav. Scurtu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Ion Ilie Măriuței (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Gh. Ilie Paleu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Th. Gh. Fretes (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Gh. D. Bejan (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; M. Cunguță (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Marin Ianoș (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; I. Săpunaru (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; V. Dobreanu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), Achim Simulescu, (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Alex. Nicolau (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; Gh. Ghiorgiu (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei; N. Trofin (Dom. Cor. Bicz-Neamț), 2 lei;

(Va urma).



ACTIVITATEA SOCIALĂ

A

PREOȚILOR ȘI INVĂȚĂTORILOR

Conferință Antialcoolică ¹⁾

Dragii mei,

Vă mulțumesc din adâncul sufletului că ați răspuns la chemarea mea, adunându-vă cât de mulți în acest locaș, de unde se răspândește o parte din lumina, dătătoare de fericire, a neamului românesc.

Îmi place să vă spun că și eu sunt ceva meseriaș, căci știința medicală, orice s'ar zice, este și meșteșug. Însă ceea ce mă apropie mai mult de dumneavoastră nu este felul muncii, cât munca în sine.

Tărișoara noastră cea frumoasă are nevoie, pentru a ajunge mare, de mulți români harnici, de treabă și economi, Spre a putea fi însă astfel, trebuie să fim sănătoși și pentru asta avem necesitate în primul rând de o hrană întăritoare cum și de o băutură curată, sănătoasă.

Să știți însă dela mine, dragii mei, că cea mai bună bău-

¹⁾ Ținută înaintea meseriașilor din Huși, în localul școlii de cântăreți bisericeni a Sfintei Episcopii, în ziua de 16 Noembrie 1911.

tură a omului este apa simplă, limpede, recișoară, așa cum o găsim pe la izvoarele din viile orașului. Eu nu beau decât apă, de mai mulți ani, și m'am obișnuit într'atâta că, vă rog să mă credeți, nici poftă nu-mi vine vreodată pentru un pahar de vin, necum rachiu.

Să nu credeți iară că, atât timp cât omul are cu ce să plătească, trebuie să bea orice-i place, adică după cum îi vine gust.

Cât privește alcoolul, cheltuim de geaba banul și vătămăm nu numai sănătatea noastră, dar și pe a copiilor.

Ați văzut un om beat? Ți-e numai desgust să-l privești și, dacă ar fi să se îmbete odată, treacă meargă; la el însă s'a făcut obicei. Nu mai poate fără rachiu, ajunge până să-și dea și surtucul de pe dânsul pentru o carafă de băutură. Iar peste câțiva ani se pomenește, Doamne ferește, sărac, prăpădit de boală, dacă nu nebun ori în ocnă.

Mai toate relele pe care le-ați văzut, d-voastră cei mai bătrâni, în lumea asta, după urma alcoolului sunt. Românașul nostru nu eră așa mai de mult, când nu căzuse pe capul lui pacostea beției. Eră frumos, că ți-eră numai drag să-l privești. Eră voinic și știți că mai alaltăeri bătû pe Turc la Plevna, Rahova, Vidin. Eră cinstit, adică se ținea de vorbă la muncă, învoeli și comerț, nu căută gălceavă, nici strâmbătatea. Și eră întotdeauna cu mintea isteață, de nu-l înșelă unul și altul, căci nu se ademenea cu un pahar de rachiu, ea azi. Casa lui eră casă și masa masă.

S'au schimbat vremile. Oamenii s'au dat la patima băuturii, au luat și pe femei cu ei la cârciumă, au otrăvit până și pe copiii lor cu alcool, încât nu li se mai alege nimic de muncă și casă. Tot ce câștigă se duce la cârciumă pe rachiu.

Copiii lor sunt niște piperniciți, leneși la învățătură și cu apucături rele. Până să ajungă la vârsta fecioriei, mor cu duiumul din fiteșce boală, iar cei luați la armată umplu infirmeriile.

Dragii mei,

Vă zugrăvii deabiă o parte din relele, ce aduce beția sănătății oamenilor, și urmașilor lor.

Să nu ziceți: ce-mi pasă! eu beau, dar nu mă îmbăt. Se poate spune despre rachiu ca și de năravul hoției: Cine fură

azi un ou, mâine va fură un bou. Cine beă azi un cinzec, mâine nu se va sătură cu o carafă.

Pe urmă, ce nevoie este de a bea alcool? și subț acest nume înțeleg orice băutură care cuprinde alcool sau spirt, cum sunt vinul, berea, rachiul, fie el chiar dulce, romul și alte câteavă.

Cine v'a spus că rachiul dă putere, a vrut să mă amăgească. El te ametește doar o leacă, la început, de te crezi că ești sparge-pietre sau frânge-lemne din povești. Dar apoi vine oboseala mai repede și mai mare decât dacă n'ai fi băut. Am văzut la Constantinopol, în port, niște namile de hamali care se jucau cu poveri de sute de oca. Aceia despre care vă vorbesc erau Turci, și noi știm că ei nu beau vin. Ca mâncare ei au pâine, pilaf și fructe; iar ca băutură, vă mărturisesc cu jurământ, că nu întrebunțează decât apa.

Asta în ce privește sănătatea.

Dacă e vorba de pungă, ascultați numai:

Eu și cu soția mea, economisim nebând alcool și nefumând tutun, cât credeți? Am făcut socoteală pe nemunțite, din cât am văzut cheltuind o altă familie de seama noastră, fără a se îmbătă, ci bând la masă câte un păhărel de rachiu, o carafioară cu vin, punând coniac la cafea, peste zi luând o bere sau cel mult două, iar la sărbători câteavă păhărele de rachiu dulce. Nu vorbesc de vinuri scumpe ca șampania. Ei bine! economisind banii de depe alcool și tutun, avem în casă, la sfârșitul anului, peste una mie lei. Cu acești bani facem câte o plimbare la țară, pe la București, Iași, pe la băi; ba și în străinătate ne-am dus de atâtea ori și am văzut orașe mari, frumoase și lucruri mărețe, pe care orice om e dator să le viziteze măcar odată în vieța sa.

Și d-voastră, dragii mei, puteți călători și nici nu aveți trebuință de mii de franci, spre a vedeă Parisul, Berlinul, Elveția sau în țară, Sinaia, Constanța, pe timpul verii. Iar dacă vi-i prea milă de ban, atunci puneți la casa de economie ca să aveți bani albi pentru zile negre, ori lăsați miraz (moștenire) copiilor, spre a duce un traiu mai bun și mai înlesnit decât ați dus voi, poate.

Țineți minte că urmașii noștri, Romanii, s'au ridicat prin virtute și muncă de au reușit să îngenunche lumea. Inșă când au ajuns stăpânitori ei, și-au făcut, cum se zice, de cap, dându-se la rele și desfrâu și atunci nici praful nu s'a ales de mărimea lor, care s'a spulberat cum împrăstie vijelia o căpiță de

fân. Noi, urmașii lor, n'am fi azi așa de mititei, dacă ei ar fi fost totdeauna cuminți. Va trebui să refacem dela cap, până să ajungem la puterea și slava de altă dată. Omul muncește și adună, atât pentru sine, cât și pentru urmașii lui. Iată de ce la națiunile cu civilizație mai veche decît a noastră, se petrec lucruri mari și frumoase.

S'a zis că cumpătarea este virtute. Eu adaog, abținerea dela băuturile alcoolice va fi cea dintâiu dintre cumpătări.

De altă parte, nu vă îngrijiți, mai cu seamă voi dintr'un oraș de podgorie, altă dată renumit în vinațuri, să nu vă îngrijiți, zic, de ce or să ajungă viile noastre, dacă oamenii se vor cuminți lăsându-se de băut. Pe vreme ce ne vom înmulți, viile și livezile de pruni se vor împuțina, fiind nevoie de pământ pentru semănat pâine, fiindcă omul trăește cu pâine, nu cu vin, sau cu rachiu și nici cu mămăligă cu borș, cu care-și omoară azi foamea românul, scumpindu-se la mâncare, ca să-i ajungă banii pentru băutură. Unui om muncit îi trebuie pâine și udătură, să prindă puteri, spre a duce munca mai departe la bun sfârșit.

Nu vă bateți capul mult de ce are să se întâmple. Cât va fi lumea, noi vom mânca struguri și vom bea must. Atât, că nu vom mai bea alcool. Știința, după urma căreia vedem atâtea nescociri minunate, încât am reușit să sburăm peste munți și mări, tot ea ne dă depe acum vin fără alcool, șampanie chiar. Așa că nimic nu se poate pierde și nimeni nu va pierde nimic. Din contră se va câștiga.

Deaceea, dragii mei, mă adresez celor în vârstă, cu cuvintele: „Cumințiți-vă, până mai e vreme“; iar celor tineri le zic, „De data asta nu vă luați după bătrâni, căci ei înșiși mărturisesc cât sunt de greșiți“. Și mai grăesc: „Boala are leac și ne putem tămădui de păcatul acesta mare“.

Am văzut Elveția, țară mult mai mică decât a noastră, însă bogată și schimbată într'un adevărat raiu. Și acolo erau bețivi, încă mulți. Dar ce au făcut mințile luminate? In loc să râdă de acei nenorociți, le-au întins mâna de ajutor, aducând pe cei cari se puteau îndreptă la calea-dreaptă, iar pe cei fără leac adăpostindu-i în spitale anumite, spre a le ușura suferințele aduse de acest nimicitor al omenirii, alcoolul.

S'au format, cu alte cuvinte, ligi antialcoolice. Notați bine că statul nu a avut nici un amestec, aș putea chiar zice că la început n'a cam privit cu ochi buni asemenea întreprinderi,

temându-se că-și va vedeă veniturile scăzute. Când colo, ele au devenit mai mari, de oarece omul sdravăn produce mult și, unde este din belșug, și statul e bogat.

Aceste ligi antialcoolice au strâns mai de aproape pe oameni. S'au adunat la ele copii, tineri, bătrâni, bărbați, femei, bogați, săraci, învățați și umili, stând la aceeaș masă, nu numai la sfat, ci și la ospățare, ne mai fiind mândrie. Iar când lucrătorul s'a văzut alături de patronul său, inima i-a tresărit de bucurie, căutând să fie în totdeauna treaz, curat îmbrăcat și cumpătat la vorbă, adică la fel cu acela care altădată se mândria de el, nu fiindcă eră lucrător, dar pentru că mirosia a băutură și eră murdar.

În Zürich sunt o mulțime de cafenele și birturi antialcoolice. Orice băutură, adică ceai, cafeă, ciocolată, sirop, limonadă cu dischisul lor, este 10 bani! Care dintre d-voastră n'ar dori mai bine să beă o ceașcă măricică de ciocolată ori de cafeă cu lapte, bine preparate, decât să-și otrăvească corpul cu basamac. Pentru câțiva pitaci se ia masa întregă, adică o legună carne, pâine și una din băuturile pomenite. Cum s'a făcut minunea asta? Foarte lesne; au contribuit mari și mici, după puteri, cu câte o sumă de bani. Vă rog să înțelegeți că aici nu e vorba de pomeni, căci lucrătorul din străinătate se rușinează să primească de pomană. Singura concesiune este că acționarii s'au lipsit de câștigul banilor, care se adaogă mereu la capital, mărindu-l. Cu modul acesta, liga antialcoolică dela Zürich și-a mai făcut afară din oraș un Cazino, cu grădină, bibliotecă și tot felul de distracțiuni onorabile, unde în zile de sărbătoare vin sute de familii, cu sau fără merinde, căci se găsește și la birtul Cazinului și petrec de minune, în chip nevinovați și sănătos. Cine vrea să se convingă, n'are decât să se ducă și să vadă la fața locului, cum am făcut și eu.

Deci, mântuirea ta prin tine, Izrael! Să ne strângem și noi rândurile, să redevenim aceeaș am fost, oameni cumpătați, cuminți, drepți, și așezați. Sfatul pe care-l dă rachiul e numai vrajbă. Să ne gândim, fără ajutorul lui, cum ar fi mai bine a ne îmbunătăți traiul și a ne face vieața, dacă nu un raiu, dar cel puțin plăcută. Dumnezeu a înconjurat pe om de atâtea bunătăți, că n'are decât să le bage în seamă, spre a-l mulțumi în sinea lui și a slăvi dărnicia Celui Atotputinte.

Mai avem încă și mintea pe care trebuie să o nutrim cu hrană sufletească, adunându-ne din când în când la mici con-

sfătuirii sau citind cărți folositoare. Toate acestea nu le vom dobândi decât prin întovărășire sinceră și înțeleaptă.

Cel dintâiu lucru va fi să intrăm și noi în liga antialcoolică, adică să izgonim pe necuratul dintre noi. Pe urmă ne vor veni și gândurile bune, iar dacă nu vom reuși așa de repede, să ajungem pe cei dela Zürich, apoi cu timpul câștigând părtași și prin urmare înmulțindu-se mijloacele, vom putea reuși chiar să-i întrecem.

În țară avem 8 ligi de acestea, numite loji și anume 5 în București, 1 la Comănești și 1 la Moinești în județul Bacău, și 1 la Craiova; în afară de loja tinerimii din București „Luceafărul“, unde sunt înscrși numai copii mai mari.

Vă pot da cheazăse că ori pe unde s'au înființat astfel de loji, au trăit cu propriile lor mijloace și au prosperat. Nu mai vorbesc de străinătate, unde auzi răți cum se petrece lucrurile. La noi în țară a început cărturarul să dea mâna cu meseriașul și cu plugarul. Oamenii au înțeles în fine, că adevărata fericire purcede din unire, deaceea vă zic din toată inima: Să fim uniți!

Dragii mei,

Acei dintre d-voastră, cari s'a pătruns de adevărul cuvintelor mele, n'au decât să se înscrie la ieșire pe lista ce li se va prezenta. Afiiați de acum, că odată constituiți în lojă, ne vom chema frați, nu numai între noi, dar și cu membrii celorlalte loji din țară sau străinătate, care sunt sute și mii. Intrăm cum am zice într'o adevărată înfrățire generală, numită: *Ordinul Bunilor Templieri*.

Domnul să vă dea gândul cel bun și să binecuvânteze munca voastră einstită.

„Antialcoolul“

Dr. D. Popescu

La administrația noastră din strada Mântuleasa No. 9 se găsec de vânzare noile programe intrate în vigoare dela 20 Septembrie 1910, cu următoarele prețuri:

1. Progr. analitică a șc. norm. de învăț. și învățătoare . lei 2,20
2. Programa analitică a școalelor urbane » 1,20
3. » » » rurale » 1,20

Luete din administrație se scade 20 bani porto.

INDRUMĂRI CĂTRE MESERII

D-l dr. Ilarion Pușcariu, vicarul Sf. Mitropolii din Sibiu, a trimis tuturilor protoereilor și preoților din Ardeal o circulară privitoare la îndrumarea tinerilor către meserii.

Tinem s'o împărtășim cetitorilor noștri, cu atât mai mult că starea de lucruri descrisă prin ea se potrivește în mare parte și cu cea dela noi.

Anul agricol se apropie de sfârșit. În curând vin iarăș zilele de iarnă, în care plugarul nostru își odihnește trupul ostenit de munca grea a câmpului. Tineri și bătrâni găsesc în acest timp prilej de întărire și de pregătire pentru ceea ce vor să înceapă la primăvară.

În acest timp, părinții trebuie să se gândească cu tot dinadinsul la creșterea copiilor lor, pentru cari au greaua datorie dată de Dumnezeu, să se îngrijească de ei până la vârsta în care singuri se vor putea cârmui.

Dacă observăm mai deaproape ce fac cei mai mulți părinți în privința creșterii copiilor lor, după ce aceștia ies din școala poporală, constatăm că foarte mulți părinți nu-și trag bine seama de datoria lor față de copii, pe cari li i-a dat Dumnezeu.

Plugarul nostru pare că ar trăi înainte cu trei mii de ani, când educația eră pusă în serviciul castelilor, face și azi, aproape fără excepție, din toți copiii săi numai plugari. Pământul, fiind vecinic acela și împărțindu-se între mai mulți copii, ajunge tot mai puțin pe unul — și așa sărăcia e din zi în zi tot mai mare și, paralel cu ea, tot mai mare și nemulțămirea și demoralizarea.

Urmarea e că un însemnat număr de credincioși de ai noștri, ne mai putându-se hrăni din petecuțul de moșie pe care o au, sunt siliți să apuce în mână jalnicul toiag al pribegiei, și s'o ia sau într'o țară străină din apropiere, sau peste mări și țări, în America tuturor necăjiților. Știți cu toții ce fac în America oamenii noștri: lucrează până se istovesc pentru a-și putea plăti datoriile de-acasă. Mulți din ei se prăpădesc pe acolo, — mulți se strică. Dar aproape toți sunt siliți pentru a putea trăi, să se apuce acolo de alte lucruri, decât acelea pe cari le știau de-acasă. Acolo nu-i mai pune nimeni la plug, ci-i înfundă în fabrici, unde trebuie să învețe cele mai grele și cele mai primejdioase meșteșuguri, după cari la câțiva ani se alege cu pieptul slăbit și cu oasele băgate în boală. Și în vreme ce ei duc povara cea mare, în căldurile cele cutropitoare, Neamțul și Englezul, cari au învățat din copilărie câte un meșteșug, stau la o parte, dau porunci și iau plată întreită și încincită.

Iată cum fac alte popoare, cari își trag seama cu cele ce au de făcut! Popoarele luminate își dau copiii la meserii, după ce ies din școală, și-i pregătesc astfel pe toți pentru a putea trăi o vicață mai ușoară și pentru a putea trăi la ei acasă, lângă frați și lângă surori.

Au pentru noi nu e destul de largă această țară, — au nu ne e ea destul de scumpă? Aceasta ni-ar putea-o spune numai aceia, cari trecând peste ocean, au înmulțit cu lacrămile lor apele sărate ale mării! Au nu cumpărăm noi totul dela străini, au nu străinii ne fac nouă toate lucrurile, pentru cari îi plătim cu bani grei, — au în orașele în jurul cărora trăim nu sunt atât de puțini negustori și meseriași români? Noi plecăm la America și lăsăm ca în satele și orașele noastre să se așeze străinul, care să ne facă el lucrurile trebuincioase, în vreme ce flăcăii noștri se irosesc prin fabricile îngrozitoare ale Americii! Să nu fi sosit oare vremea, ca să vedem că așa nu mai merge? Tatăl care-și trimite câte 2—3 feciori la America, după-ce aceștia și-au petrecut tinerețea acasă, mai degiaba, lucrând la petecul de moșie care n'ajungea pentru atâtea guri, n'ar face mai bine să-și dea un fecior sau doi la vreo meserie bună și cinstită? Vremurile acelea în cari se credea că Românul nu se pricepe la tainele meseriilor au trecut. Atâția meșteri români iscusiți au dovedit, că noi putem fi cel puțin tot așa de buni pentru meserii, ca și alte neamuri streine. Mai deunăzi a pus în uimire țara întreagă un fecior de țaran, inginerul Aurel Vlaicu, cu iscodirea unei mașini de sburat.

Iată deci, că noi suntem tot așa de dibaci ca și alții, și avem și mare trebuință de a îmbrățișa meseriile, pentru a putea fi de folos și nouă și poporului și pentru a nu mai sili pe atâtea zeci de mii de inși să se ducă la America, unde să învețe la bătrânețe meșteșugul, pe care ar fi trebuit să-l învețe în tinerețe.

Acum, când o seamă de copii de ai noștri, cari în Iunie au ieșit din școala de toate zilele sau de repetiție, sunt pe cale de a apuca cu toții coarnea plugului, pentru ca mai târziu să apuce cu toții calea Americii, ne întoarcem către voi toți, cari păstoriți poporul dreptcredincios al arhidiecezei noastre și vă îndrumăm să sfătuiți poporul a nu-și mai țineă toți copiii la plug, ci a-și da pe câte unul și la meserii, pentru a putea trăi mai ușor.

Circulara aceasta sunteți poștiți cu toții a o ceti într'una din dumineci în biserică și a stărui într'o predică asupra acestei împrejurări însemnate. În afară de aceasta să căutați, ca cunoștința despre meserii să străbată tot mai mult în popor, pentru ca mai curând de cum s'ar crede să putem ajunge și noi să avem meșterii noștri de toate soiurile. Să nu mai fim în starea de până acum, ca până și bisericile și școalele noastre, ba chiar și hainele de pe noi să ni le facă străinii.

Indrumăm totdeodată și pe învățătorii școalelor noastre confesionale, ca la loc potrivit să atragă luarea aminte a elevilor asupra meseriilor și să trezească în ei interes viu pentru acestea.

Creșterea copiilor în casa părintească.

— Conferință pentru popor. —

De vei vedea un viteaz pe câmpul de luptă, de vei întâlni un stăpânitor în gândiri, să știi că acela a avut o mamă aleasă.

Carmen Sylva.

Dumnezeu așa a lăsat pe om, ca îndată după naștere să aibă lipsă de ajutor. Tot Dumnezeu a întocmit lucrurile așa, ca părinții într'atâta să-și iubească copiii încât, dacă e de lipsă, și vieța să și-o dea pentru ei, mai ales mama.

Cu câtă plăcere și cu câtă grijă, în toată dimineața și seara, își scaldă mama copilașul ei; cu cât drag îi întinde cărpelile, în cari îl înfașă, ca să nu fie nici o dungă pe ele; cu cât drag, după ce l-a înfașat, zicând un „Doamne ajută“ îi face cruce, îl pune la sân de-l lăptează, îl pune apoi în leagăn și-l leagănă, cântându-i până ce-l adoarme. Toate acestea le face mama, pentru ca micuțul ei să crească și să-i fie bine.

Nimic nu este mai greu pe lumea asta, decât a crește copiii cum se cuvine.

Uitați-vă la un maestru, d. ex. la un cismar. Acela, dacă vrea să fie cismar bun, trebuie câte 3—4 ani să meargă ca ucenic și să învețe, adevărat se pregătește pentru aceasta. Tot asemenea, ca să poți avea vite bune de prăsilă, și la acestea trebuie să te pricepi.

Oare cu copiii nu stau lucrurile tot așa? O fată când se mărită nu se gândește la sarcina grea ce o așteaptă de a-și crește copiii. Ea se gândește numai la fericirea, sau poate la nefericirea ce o așteaptă în traiul ei cu bărbatul.

Copilului, spre a se desvoltă pe deplin, trebuie să i se dea o mare îngrijire. La animale te îngrijești numai de trupul lor, pe când la copii trebuie să ai în vedere mai ales sufletul și mintea lor.

Și fiindcă cei mai mulți părinți, mai ales mamele, n'au nici

cea mai mică înțelegere pentru felul cum să-și crească pruncii, cei mai mulți copii dela sate sunt rău crescuți.

Sunt unii părinți, cari sub cuvânt că li-s „dragi“ copiii, trec cu vederea și cele mai mari greșeli ale copilului, de unde apoi urmează, că copilul acela nu mai ascultă de nimeni. Dar trebuie să știe fiecare părinte, că cea mai mică greșală ce o facem în creșterea copiilor, va fi spre nenorocirea lor și a părinților.

Dacă ni-e drag de copilul nostru, dacă îl iubim, atunci nu-l lăsăm să facă lucruri necuviincioase.

E drept, că copilul mai ușor face rău decât bine, dar tocmai de aceea avem să fim cu îndoită băgare de seamă asupra purtării lui, să nu-i dăm voie a face rău, ci să lăsăm să se desvolte în el numai acelea părți, cari îl îndeamnă a face bine. Să plivim buruiana din grâu, și să lăsăm să crească numai grâul. E un lucru cam greu acesta, dar cu puțină osteneală se poate face.

Cea mai mare putere asupra copiilor o are purtarea părinților. Toate dela ei le învață copilul. Părinții cu purtări bune au copii buni. Se poate întâmplă însă, ca părinții buni să aibă copii răi. Dar și aici tot părinții poartă vina, pentrucă n'au fost cu băgare de seamă, ca copilul lor să nu se întâlnească cu copii stricați, la jocuri pe uliță, sau la vite pe câmp.

Veți zice, că sunt și părinți bețivi, bătauși, hoți, dar copiii lor sunt buni. Și eu zic că sunt, deși puțin, dar sunt. Să nu ne mirăm. Creșterea copiilor e întocmai ca și lucrarea pământului. Altecum să lucrează pământul năsipos și altecum cel lutos. Ce se face bine în pământul nisipos, nu se face bine în cel lutos. Așa și copiii. Este câte unul pricepător care vede el singur, că nu e bine cum se poartă tatăl său. Nu-i cade bine, când îl vede beat, tăvălit în tină, ori cu capul spart, sau dus de jandarmi, răs de oameni. Pentru un astfel de copil e destul, ca să învețe el singur din pățania părinților. Nu tot așa să întâmplă însă cu copilul mai ușuratic, care nu bagă în seamă toate acestea, apoi mai are și un tată, de-i dă sfat rău.

Multă băgare de seamă trebuie la creșterea copiilor, dar durere, că tocmai aici facem mai puțin. Am zis, că purtarea părinților are cea mai mare putere asupra copiilor. Aceasta nimeni nu o poate trage la îndoială. Copilul tot ce învață învață dela părinți. Copilul e oglinda părinților. Dacă te uii la un copil și la purtarea lui, mai totdeauna ți se spune cine sunt

părinții lui. Cum este izvorul așa e și părâul.

Sufletul copilului de micuț se înveninează în casa părinților, când aceștia în fața copiilor se bat, se sfădesc, se îmbată, vorbesc tot felul de vorbe urâte, căci copilul își pierde rușinea și se face om obraznic.

Sunt părinți, cari când aud pe copilul lor că înjură râd, și le pare bine. Copilului nu-i este însă iertat nimic rău să audă și să vadă la părinți.

Părinții să trăiască în frica lui Dumnezeu, ca și copiii lor să învețe să fie așa. Părinții se cerceteze biserica, ca și copiii lor să facă așa. Părinții să-și iubească școala, ca și copiii să facă aceasta. Părinții să trăiască în iubire cu vecinii și cu alții, ca și copiii lor să trăiască așa. Părinții să ajute biserica, școala, pe cei lipsiți, ei unii pe alții, ca și copiii lor să facă așa. Părinții să-și iubească legea, limba, neamul și patria, ca și copiii lor să facă astfel.

O plantă se dezvoltă bine în pământul cel bun, și din contră, în pământ rău tânjește (degenerează). Așa e și omul. Pământul în care să dezvoltă omul e casa părintească, iar grădinarul e mama. Mama e chemată în prima linie a da creștere bună copiilor ei, ea are să se îngrijească de mlădițele tinere ce au odrăslit dintr'însa, și numai cu începere dela anul al 6—7-lea vine școala să completeze munca mamei.

Un copil crescut rău acasă, dacă vine mai târziu la școală, chemată să-l îndrepte, întâmpină greutăți. E cu neputință școalei, chiar cu cele mai mari străduințe, să plivească buruienile cari au prins rădăcină în sufletul copilului, crescut rău în casa părintească; și nici un învățător, fie picat din cer, nu e în stare să facă spor cu copiii stricați, precum nici cel mai harnic grădinar nu poate culege din spini portocale, din sălcii struguri.

Mai au apoi unii părinți reaua datină, că dacă copilul face ceva rău, ca să-l sperie zicând: „Lasă că te dau eu pe mâna dascălului, de te învață el“. Și atunci bietul copil, când nu mai aude de școală, par'că-l iau frigurile de frica ei, iar când vede pe învățător, tremură de groaza lui, căci vede în el un om rău. De aici apoi urmarea, că unii prunci fug de școală.

Despre școală și învățător trebuie să vorbească părinții copilului încă din ceasul când el poate vorbi tot vorbe bune, să-i spună, ce bine e la școală, ce lucruri frumoase și foloșitoare învață el la școală, cât de cinstiți sunt copiii cari merg

la școală, cât de mult îi iubește și Dumnezeu pe școlari, așa, ca el abia să apuce să meargă la școală.

Ca să vă pot dovedi că o mamă bună face mai mult decât 100 de învățători, că ea e magnetul ce atrage spre sine inimile tuturor celor din casă, că ea e luceafărul spre care sunt îndreptați ochii tuturor, că puterea ei este mai mare decât a tatălui, că mama croește sufletul copilului: vă amintesc câteva mame vrednice după felul cum și-au crescut ele copiii lor.

Ați auzit de marele mitropolit *Andrei baron de Șaguna*. Și e de dorit, să nu fie Român, care să nu știe cine a fost marele Andreiu. Pe mama lui a chemat-o Anastasia. Amândoi părinții lui Andreiu erau vestiți pentru fapte bune. Ei au venit din Macedonia, la Mișcolț, ca negustori. Aici nu le-a mers bine negustoria. Ajunși în sărăcie, tatăl lui Andreiu, Naum își părăsește legea strămoșească și se face catolic.

A mers la un arhiepiscop din Eger, Ștefan Fischer, și-și dă copiii la acel episcop, să-i crească el în legea lui. Mama lui Andreiu nu se învoește la așa ceva și nu dă copiii ei preotului catolic, nici după moartea soțului ei.

A primit mama lui Andreiu mai de multeori porunci împărătești, ca să-și dea copiii acelui preot să-i crească, dar ea nu s'a supus. A venit însă o altă poruncă, că numai decât să-și dea copiii la acel preot catolic. Mai face biata mamă și acum o încercare. Face o rugare, în care zice, că ea pleacă cu copiii la Mișcolț la preotul catolic, numai ea să nu fie despărțită de ei. Acum copiii ei ajung rom. catolici. Dar mama lor și acolo, la preotul catolic, fiind tot cu ei, a știut să le dea creșterea cuvenită, căci copiii ei când au fost de 19 ani au trecut iar la legea lor strămoșească.

Vedeți ce a fost în stare să facă o mamă ca Anastasia, care în adevăr și-a iubit copiii ei! Trebuie cu sfințenie să ne aducem aminte de ea căci dacă n'ar fi fost ea o mamă vrednică, nu știu zău dacă biserica noastră ar fi avut mitropolit pe Șaguna !

O altă femeie, din starea cea mai de jos, prin creșterea aleasă ce a știut da copilului ei, a făcut, că el a ajuns mitropolit. Aceasta a fost mama mitropolitului din Moldova, Iacob Stamati. Și dânsul mărturisiă adeseori, că dacă dânsul a ajuns din sărac la o poziție așa de înaltă, are să o muțumească mamei sale, care a sădit în sufletul lui de mic frica de Dumnezeu.

V'am auzit de multeori cântând: „Hai să dăm mână cu

mână“. Poezia aceasta e făcută de vestitul și înțeleptul poet Vasile Alecsandri, care nici pe de parte n'ar fi fost acela care a fost, dacă nu ar fi avut o mamă cum a fost mama sa Elena, o femeie frumoasă, blândă, înțeleaptă și iubitoare de muzică. Două virtuți mari au isvorit din iubirea mamei lui Alecsandri în sufletul lui: iubirea pământului părintese, și iubirea înflăcărată de țară și de neamul său.

V'am auzit apoi cântând și poezia: „Pe o stâncă neagră“. În cântecul acesta ne arată poetul Bolintineanu cum Ștefan cel Mare a avut lupte cu Turcii. Într'o luptă Ștefan e învins, vine acasă în miez de noapte, bătut, rănit. Strigă să-i deschidă poarta, căci: „Vântul suflă rece, ranele mă dor“. Ce credeți, l-a lăsat mamă-sa să intre? Nu. Ii zice: „Du-te la oștire, pentru țară mori, și-ți va fi mormântul încoronat cu flori“. Ștefan atunci să reîntoarce la luptă și bate pe Turci.

Dacă mama lui îl lăsă să intre, Românii rămâneau bătuți, rușinați și supuși Turcilor.

Aș putea să vă mai amintesc multe mame vrednice de amintit, cari s'au făcut nemuritoare prin creșterea bună dată copiilor lor, dar cred că din cele zise până aci ați putut vedea, că ce sunt părinții și în deosebi mama, pentru copii. Izvor de fericire!

Când astfel vor fi toate mamele române, străbătute în sufletul lor de dumnezeiasca lor chemare, atunci să fim siguri, că copiii vor fi bucuria părinților, podoaba școalelor, fala neamului nostru și fala patriei.

Așa să fie!

Petre Rusu.
învățător.

(După „Telegraful Român“ din Sibiu).

CĂRȚI ȘI REVISTE

La 15 August 1911, a început să apară în Orăștie o revistă literară intitulată *Cosinzeana*. Apare de 2 ori pe lună. Prețul unui No. 30 bani.

Statut și regulament al Cassei de citire „George Lazăr“ din Turnu-Măgurele. Turnu, 11911.

C. Dumitrescu-Parepa, *Să fumăm sau nu?* Târgoviște. 1909.

CRONICA

O SOCIETATE CULTURALĂ

În comuna Copăcioasa, jud. Gorj, s'a înființat o societate culturală sub denumirea de *societatea culturală Cuza-Vodă*.

Scopul societății este: dezvoltarea gustului de citire între săteni, întărirea sentimentului național, și arătarea căilor către viața morală.

Cu fondurile sale, formate din cotizațiuni și donațiuni, societatea va înființa o bibliotecă populară, care va fi deschisă publicului în toate duminicile și sărbătorile, în orele post-meridiane.

Societatea va ține cel puțin o ședință lunară, în orele p. m., în care se vor face comunicări, se vor da sfaturi, se vor ține conferințe, cântări, recitări de dialoguri și poezii, etc.

Se va face apel la domnii autori de cărți, la tipografi și instituții, pentru a veni în ajutorul societății, prin donare de cărți sau bani.

Societatea va cere autorizație Ministerului Cultelor, pentru biblioteca să fie instalată într'o clasă a școlii, până când societatea își va face clădire proprie. Asemenea în școală să se ție și ședințele lunare ale societății.

Președintele societății, **C. N. Drăguț**.

O serbare școlară

În seara de 13 Septembrie a. e., la școala din comuna Bragadir, jud. Teleorman, s'a dat o serbare școlară în folosul inundaților din Moldova. Președintele serbării a fost d-l I. Smârdioșanu, învăț., com. Frumoasa.

Programul a constat din cântece școlare, recitări și două piese de teatru.

- 1) «Nieu Conțopescu», și
- 2) «Căpitanul și ordonanța».

Prima piesă a fost jucată de absolvenții școlii Bragadir; iar a doua de copiii d-lui I. Smârdioșanu, două domnișoare și un seminarist.

Rezultatul moral a mulțumit pe toți, iar cel material, în sumă de 60 lei a fost trimis d-lui prefect al jud.

Teleorman, spre a se întrebuința conform scopului serbării
Se aduce mulțumiri tuturilor cari au participat la serbare
și în special societății de cumpătare „Hora“, a cărei dăr-
nicie îi face onoare.

I. N. Ghețu
învățător.

MULȚUMIRI

Subsemnatul, aduce viile mele mulțumiri d-lui S. P. Radianu, directorul revistei „Jurnalul Societății Centrale Agricole“, pentru că a binevoit să doneze bibliotecii acestei școale, un număr de vreo 56 volume.

Ion Dumitrescu Butoiu

dir. sc. „Nieu și Cleopatra Bagdat“, Tohani, Buzău.

Subsemnatul învățător diriginte al școlii primare mixte „Toma I. Bră-
țianu“ din comuna Șuici, jud. Argeș, în numele elevilor săraci din această școală
și în numele părinților lor aduce vii mulțumiri și recunoștință îndelungată d-lor:
Ion P. Slave, administratorul plășii Topologul de Sus, d-lui C. Niculescu, V. V.
Ștefănescu, Familiei Șuiceanu (proprietari), N. Căpușă, perceceptor fiscal, Gr. Alistar,
magistrat și alții, pentru ajutorul dat prin lista de subscripție emisă de subsem-
natul și cu concursul binevoitor și părintesc al d-lui I. Slave) a cărei sumă s'a
ridicat la 25 lei, cu cari bani s'au cumpărat, cărți și reviste școlare elevilor săraci.

Diriginte, V. Grigorescu.

Epitropia bisericii Sf. M. M. Gheorghe din parohia Puțichioaia (Covurluiu)
aduce viile sale mulțumiri persoanelor mai jos notate care a contribuit la reparația
radicală a bisericii; și la facerea unui rând de veșminte preoțești în valoare de
400 lei și anume:

D-lui C. Cocias, proprietarul moșiei, 100; d-l Emanoil Poporicu (Baniasa
Covurluiu), 100; d-lui Paraschiv Th. Sechiare, Paris (Franța), 50; și un număr de
133 locuitori enoriași câte 10 și 5 lei.

Asemenea pentru facerea unei cruci mari de lemn, cu 2 mironosiți alătura:
d-lui G. Georgescu, șeful gărei, 64 lei; d-lui P. V. Ionescu, 54; d-lui I. Fluture
din Fărânești, 20.

Paroh, Gh. D. Lazăr

Economul Mihail Țigău, parohul bisericii Sf. Sofia din Galați, aduce mul-
țumiri în numele Epitropiei d-lui Ștefan Cosmiade, vătaf de căruțași din port, care
prin bună voința d-sale a adunat cu o cutie, depe la căruțașii d sale, peste
1700 lei, pentru a se picta biserica cu ulei în interior, această faptă bună fiind
demonstrată de imitat și de alții.

Econom M. Țigău

A P E L

În dorința ce avem de a vedea pătrunzând și la sate razele binefăcătoare
ale luminii prin cărțile cele bune și prin sfaturile celor luminați, s'a înființat în
comuna Hangu-Râpeiune, județul Neamț o casă de sfat și citire.

Menirea ei este ridicarea din toate punctele de vedere a păturii fărânești,
Rugăm călduros pe toți d-nii directori de reviste și ziare bune pentru popor,
autori de cărți, editori, librari și pe toți Românii de inimă să binevoiască a veni
în ajutorul casei, cu scrierile d-lor.

Pentru care casa le deschide cu multă mulțumire, cartea de aur, iar sfatu
conducător le aduce vii mulțumiri.

Un obraz curat și frumos



Inainte și după

INTREBUINȚAREA

CREMEI și PUDREI „FLORA“

se obține prin întrebuințarea cremei și pudrei „FLORA“ preparate de Al. Iteanu, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra „Flora“ fără bismut, mărește efectele uimitoare ale cremei „Flora“ Crema lei 1,50—Pudra „Flora“ lei 2.—Săpun „Flora“ lei 1,25.—Pomadă de păr „Flora“ neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2,50, borcan mai mic lei 1,75

Capilogen „Flora“ (apă de păr) sticla mare lei 3,25, mică 2,50.—Pastă de dinți „Bucol“ lei 1.—Apă de gură „Bucol“ lei 1,50.—Lapte de crin „Flora“ pentru înfrumusețarea tenului lei 2.—Săpun de lapte de orin „Flora“ lei 1,25. La nemulțumire se restituie imediat costul.

DE VÂNZARE LA DROGUERII ȘI FARMACII

Se caută depozitari în comunele rurale; a se adresa la depozitarul general L. Lindenberg, București, Str. Lipsani No. 51.

Frumusețea este Pedoaba Omenirii

DORITI să aveți un TEN ALB și FRUMOS?

Întrebuințați numai: **CREMA, SAPUNUL și PUDRA ORIENTALA de ORȘOVA** ale farmacistului Ignatz Freyler

Recunoscute ca cele mai igienice preparate fără substanțe vătămătoare cari fac să dispară

Pete, Pistruc, Coșulețe și Crăpături de Vânt conservând obrazul până la starea cea mai înaltă. Este o ad vărâtă COMOARĂ pentru SEXUL FRUMOS, se vinde cu:

Lei 1,20 Borc. de Cremă Orient. ; Lei 1,50 Săpunul Oriental și Lei 2 Cutia Pudră Orient.
Se adă de vânzare în București la toate Drogheriile, Farmaciile și Princip. magazine

Brăila: D-ra Albertina Poljak, Clubul Comercial.

Bărlad: Leon M. Finchelmann

Bacău: S. Kellmann.

Corabia: Gr. Petrino, Marin R. Iliescu, D-tru C. Petrovici, Nicolae Marinescu.

Constanța: L. et I. Lascaridis.

Calafat: Josef Rendek.

Căraian: Stănescu et Arghirescu, G. Popescu.

Călărași: Frații Iarchy, V. E. Bacarescu, G.G. Munteanu.

Cornăvâșă: Mag. „La Târanca“

Galova: S. Lazăr Benvenisti, C. E. Iliescu, droguerie, A. M. Berger, Emanuel David, S. Benvenisti, Ioan N. Boeru, Ed. Kouteschweller, Frații Paraschivescu.

Dorohol: M. L. Schulimsohn

Făcșani: S. Coșa, Frații Rosner.

Găldan: Gh. Nastasescu.

Galati: Toma Aburel, C. Teodorovici.

Giurgiu: S. A. Finți.

Huși: M. Brochmann.

Iasi: Frații Braun, Str. Stefan cel mare 53.

Pitești: Nae Popescu.

Ploiești: I. Năstăsescu, librar. Farmacia V. Livovschi.

P. Neamț: S. Stambler.

Râșorți: G. T. Mavrodineanu.

R. Vâlcea: Gr. Petrino.

Slatina: Badea Florescu.

Slobozia: Nicolae I. Deleanu.

Târgov. Barbu Călinescu.

T. Măgurele: Frații G. Lucațos, A. Cologan.

Tg. Jiu: Ilie Șerbu, Benjamin Pencbas.

Tg. Ocna: Elias Michelsen.

La T.-Severin numai la magazinele Iosof Frisch